

Skatteministeriets selskabsskattemodel

Modeldokumentation af maj 2025

1. Indhold

2. Modelstruktur	3
2.1 Formål og afgrænsning	3
2.2 Det teoretiske udgangspunkt	3
2.3 De overordnede effekter	5
3. Modellens elementer	9
3.1 Den overordnede modelstruktur	9
3.2 Den finansielle sektor	10
3.3 Den ikke-finansielle sektor	12
4. Kalibrering	16
4.1 Kalibrering af modellens variable og parametre	16
4.2 Kapitalapparatet mv.	17
4.3 Investerings effekter	18
4.4 Finansieringsstrukturen	19
4.5 Overnormal profit	19
5. Provenuvirkninger ved ændringer i selskabsskatten	22
5.1 Effekt ved ændring af selskabsskatten	22
5.1.1 Umiddelbart provenu (<i>U</i>)	23
5.1.2 Provenu efter tilbageløb (<i>PT</i>)	23
5.1.3 Dynamiske provenuvirkninger	24
5.1.4 Provenu efter tilbageløb og adfærd (<i>PTA</i>)	27
5.2 Eksempler på stilleskruer	27
6. Samfundsøkonomi og BNP	29
6.1 Samfundsøkonomi	29
6.1.1 Gennemgang af effekterne	29
6.1.2 Nedsættelse af selskabsskatten med 1 pct.-point	33
6.2 BNP	34
6.2.1 BNP-effekt ved en ændring af selskabsskatten	34
7. Fordelingsmæssige effekter	36
7.1 Virkning på indkomstforskelle målt ved Gini-koefficienten	36
Appendiks A: Tilbageløb	38
Overordnet om tilbageløb	38
Overnormal profit	38
Nedvæltning i løn	40
Tilbageløb fra ændringen i selskabers lønomkostninger	40
Appendiks B: Overskudsflytning	41

Appendiks C: Følsomhedsanalyse	43
Appendiks D: Minimumsbeskatning	46
Appendiks E: Økonomisk vurdering af et ACE-fradrag	48
Definition og afgrænsning	48
Umiddelbart mindreprovenu og minimumsbeskatning	49
Mindreprovenu efter tilbageløb	49
Provenumæssige adfærdseffekter ved et ACE-fradrag	50
Samfundsøkonomiske effekter ved et ACE-fradrag sammenholdt med en nedsættelse af selskabsskattesatsen	51
Appendiks F: Kalibrering af produktionsfunktion	54

2. Modelstruktur

2.1 Formål og afgrænsning

Selskabsskattemodellen har til formål at danne en overordnet analytisk ramme for ministeriernes vurdering af provenumæssige, samfundsøkonomiske og fordelingsmæssige effekter ved ændringer i selskabsskatten.

Modellen omfatter beskatningen af selskabsskattepligtige selskaber i Danmark, og OECD-aftalen om global minimumsbeskatning er indarbejdet i modellen, jf. *Appendiks D*. Indvinding af kulbrinte i Nordsøen er ikke omfattet, men modelleres selvstændigt i Skatteministeriets kulbrintemodell. Desuden er personligt ejede virksomheder i fx virksomhedsskatteordningen ikke medtaget i modellen, hvilket bl.a. skal ses i lyset af, at deres provenumæssige og samfundsøkonomiske betydning er relativt begrænset sammenholdt med de selskabsbeskattede virksomheder.

Fokus i modellen er på de langsigtede økonomiske effekter og der ses bort fra, at det typisk vil tage en årrække før økonomiens aktører, fuldt ud, har tilpasset sig til en ændring i skattereglerne, fx en ændring af selskabsskattesatsen eller en justering af skattebasen. Den dynamiske tilpasning af fx kapitalapparatet og lønningerne belyses således ikke i modellen.

Modellen er udformet til både at regne på store og små ændringer i selskabsskatten, men usikkerheden vil være større ved store ændringer end ved små. Det skal ses i lyset af, at kalibreringen af modellen er baseret på empiriske studier, der typisk belyser effekterne af relativt begrænsede ændringer af selskabsskatten, og det er ikke givet, at resultaterne umiddelbart kan overføres til større ændringer.

2.2 Det teoretiske udgangspunkt

Selskabsskattemodellen er baseret på neoklassisk investeringsteori for en lille åben økonomi med frie kapitalbevægelser. Investorerne kan således vælge at placere deres investeringer i udlandet frem for i Danmark og her opnå et afkast svarende verdensmarkedsrenten korrigeret for evt. forskelle i risikoprofil. Adgangen til det globale kapitalmarked betyder, at det marginale afkast efter skat ved at investere i Danmark på lang sigt ikke kan afvige fra efter-skat afkastet i udlandet.

Endvidere er produktion i den private sektor bestemt af den anvendte mængde kapital og arbejdskraft. Der tages i modellen udgangspunkt i en såkaldt CES-produktionsfunktion, hvor substitutionselasticitet mellem kapital og arbejdskraft er konstant. Det indebærer, at marginalproduktet af henholdsvis kapital (MPK) og arbejdskraft (MPL) er aftagende, når den anden produktionsfaktor holdes konstant.

Under antagelse af fuldkommen konkurrence og profitmaksimerende investorer vil virksomhederne øge deres investeringer, indtil marginalproduktet af én ekstra enhed kapital svarer til kapitalomkostningerne (user cost) ved at anvende den ekstra kapital.

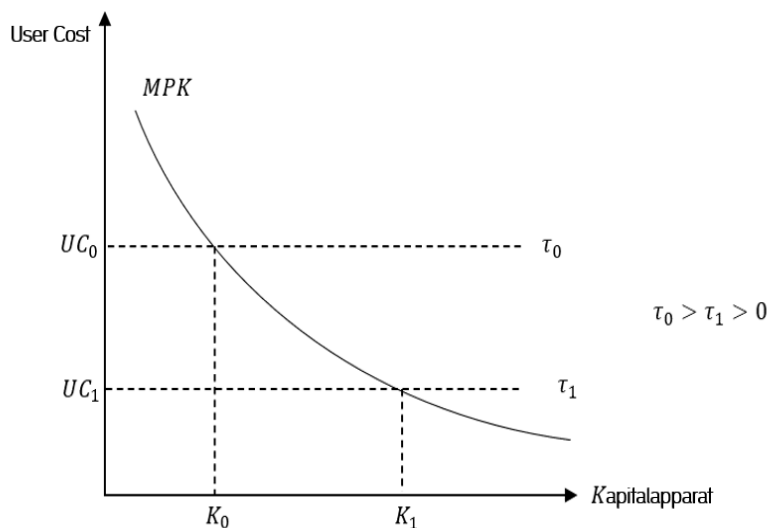
¹ Jf. fx Antràs, P. (2004), "Is the US Aggregate Production Function Cobb-Douglas? New Estimates of the Elasticity of Substitution")

User cost (UC) består både af omkostningerne ved at anvende kapitalen (fx afskrivning som følge af slitage) og alternativomkostningerne ved, at den investerede kapital er bundet og ikke kan placeres i en alternativ investering, fx obligationer. User cost er overordnet set givet ved summen af de reale afskrivninger på kapitalen som følge af slitage ved anvendelsen i produktionen (δ), realt afkast til investorerne (ρ) samt selskabsskattebetaling (τ).

$$UC = \delta + \rho + \tau \quad (2.1)$$

Som det fremgår af ligning (2.1), vil en lavere selskabsskat isoleret set reducere user cost. Det indebærer et øget kapitalapparat, hvilket er illustreret i figur 2.1, hvor en nedsættelse af selskabsskattesatsen fra τ_0 til τ_1 vil reducere user cost fra UC_0 til UC_1 og dermed øge kapitalapparatet fra K_0 til K_1 .

Figur 2.1 Virkningerne af en nedsættelse af selskabsskatten på det samlede kapitalapparat

Anm: UC betegner user cost for kapitalapparatet K , τ er selskabsskattesatsen. MPK er marginalproduktet af kapital, der antages at være faldende i takt med at kapitalapparatet øges (UC er en konvex funktion af K). Det skyldes, at knapheden på arbejdskraften bliver mere udtalt i takt med at kapitalapparatet vokser, mens inputtet af arbejdskraft er uændret.

Kilde: Skatteministeriet

En nedsættelse af selskabsskatten reducerer således beskattningen af investeringer i kapital. Det indebærer, at afkastet, efter skat, ved investeringer i Danmark øges relativt til tilsvarende investeringer i udlandet. Det trækker i retning af øgede investeringer i Danmark og dermed et større kapitalapparat. Herigennem øges marginalproduktet af arbejdskraft (arbejdsproduktiviteten), hvilket vil trække i retning af højere lønninger og derigennem et større arbejdsudbud. Disse lønstigninger vil øge omkostningerne ved at investere i Danmark. På sigt vil afkastet efter skat igen svare til afkastet i udlandet. Nedsættelsen af selskabsskatten vil således på sigt føre til et større kapitalapparat, men ikke et permanent højere afkast til ejerne. Det er altså lønmodtagerne, der opnår gevinsten i form af højere lønninger, hvilket bl.a. skyldes, at afkastkravene er eksogent givet på de internationale kapitalmarkeder for en lille, åben økonomi som den danske. Samlet set vil den øgede indsats af kapital og arbejdskraft øge produktionen i økonomien, men omvendt også alt andet lige reducere statens samlede provenu, drevet af en lavere selskabsskat.

I realiteten består en del af virksomhedernes overskud dog også af såkaldt overnormal profit, hvor virksomhederne kan sætte en pris på deres varer, som er højere end deres marginalomkostninger fx fordi konkurrencen på det konkrete marked begrænses af fx knaphed på

nødvendige naturressourcer.² I selskabsskattemodellen indgår overnormal profit, på baggrund af tilgængelig data, ved en antagelse om, at 25 pct. af selskabernes skattepligtige overskud er såkaldt overnormal profit, jf. afsnit 4.5. Modsat virksomhedernes normalafkast har beskattningen af den overnormale profit ikke betydning for størrelsen på kapitalapparatet, og lavere beskattning vil derfor alene materialisere sig som højere afkast til kapitalejerne i stedet for at blive overvæltet i lønningerne.

2.3 De overordnede effekter

I dette afsnit gives en overordnet introduktion til de effekter og begreber, der indgår i selskabsskattemodellen. Effekterne uddybes i de efterfølgende kapitler.

Effekterne er overordnet set inddelt i tre primære områder – *provenumæssige effekter*, *samfundsøkonomiske effekter* og *fordelingsmæssige effekter*. Herudover er det også muligt at opføre effekten på BNP og arbejdsudbuddet.

De forskellige effekter er bundet sammen af de realøkonomiske effekter ved ændringer i selskabsskatten på bl.a. produktivitet, lønninger og overførselsindkomster, arbejdsudbud og afkastet til indenlandske og udenlandske virksomhedsejere. Derfor indledes med en kort opsummering af effekten på investeringsadfærden ved ændringer i selskabsskatten.

Investeringsadfærden

Selskabsskatten påvirker det forventede efter-skat afkast ved at investere og påvirker dermed størrelsen på kapitalapparatet i den private sektor. Investeringsomfanget påvirkes overordnet set af selskabsskatten gennem to kanaler. For det første påvirkes investeringsomfanget (intensive margin) af selskabsskatten, idet kapitalapparatet, og dermed investeringer, stiger når selskabsskattesatsen mindskes. Denne effekt påvirkes af den effektive marginale skattesats (METR), som er den effektive beskattning af et investeringsprojekt, der netop er rentabelt.

For det andet påvirkes investeringsomfanget af den såkaldte lokaliseringseffekt. Denne effekt afhænger af den gennemsnitlige effektive skattesats (AETR). Hvor et selskab vælger at placere sine investeringer i realkapital og dermed produktionsapparat har stor betydning på selskabsskattegrundlaget idet det har en direkte effekt på den økonomiske aktivitet. Ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen vil det alt andet lige blive mere attraktivt for en virksomhed at placere sin økonomiske aktivitet og produktion i Danmark. Dette vil skubbe produktionen over mod mere kapitalintensiv produktion og dermed påvirke substitutionsforholdet mellem kapital og arbejdskraft, jf. afsnit 4.3.

Den samlede ændring i kapitalapparatet har en direkte virkning på timeproduktiviteten hos virksomhedernes medarbejdere. En nedsættelse af selskabsskatten vil fx øge kapitalapparatet og derigennem have en positiv effekt på produktiviteten i økonomien. På sigt vil den højere produktivitet sætte sig i højere lønninger hos medarbejdere i den private sektor, hvilket vil have en afsmittende virkning på lønningerne i den offentlige sektor, samt på overførselsindkomsterne, der reguleres efter det generelle lønniveau mv. Det højere lønniveau vil også trække i retning af et større arbejdsudbud og dermed have en positiv effekt på den samlede beskæftigelse.

En væsentlig del af produktivetsgevinsten vil således nedvælttes i lønningerne og overførselsindkomsterne og dermed ikke tilfalde virksomhedsejerne, der i stedet vil opleve, at deres

² jf. fx Peter Birch Sørensen et al. (2010) "International Capital Taxation".

umiddelbare gevinst ved en lempelse af selskabsskatten på sigt vil blive opvejet af stigende lønomkostninger.

En del af virksomhedernes overskud består dog af såkaldt overnormal profit, der ikke afhænger af størrelsen på kapitalapparatet, men af andre lokalitets specifikke forhold fx begrænsninger og barrierer for den frie konkurrence eller udnyttelse af naturressourcer. Den overnormale profit kan ikke forventes at blive overvæltet i lønningerne, og i selskabsskattemodellen antages det, at den del af virksomhedernes overskud tilfalder ejerne.

Modelleringen af investeringsadfærden er nærmere beskrevet i kapitel 3.

De provenumæssige konsekvenser

De provenumæssige konsekvenser består for det første af den *umiddelbare provenuvirkning* ved at ændre i selskabsskatten. Fx vil en nedsættelse af selskabsskattesatsen, alt andet lige, føre til et mindre provenu fra beskatningen af virksomhedernes skattepligtige overskud, svarende til den samlede selskabsskattebase ganget med ændringen i selskabsskattesatsen.

For det andet vil provenuvirkningen for det offentlige blive påvirket af *tilbageløbet* i form af afledte effekter på andre skatter og afgifter. Fx vil en nedsættelse af selskabsskattesatsen øge den disponible indkomst hos husholdningerne, og de øgede forbrugsmuligheder vil øge de offentlige indtægter fra bl.a. moms og afgifter (se Appendiks A om tilbageløb).

For det tredje vil *adfærdseffekter* som følge af den ændrede investeringsadfærd (både den direkte effekt på investeringerne og via lokaliseringseffekten), jf. ovenstående, påvirke lønniveauet (og de offentlige overførsler) og dermed også have en effekt på arbejdsudbuddet, hvilket ligesom tilbageløbet vil have en afledt virkning på de offentlige indtægter fra fx indkomstskatter. Fx vil en nedsættelse af selskabsskatten øge investeringerne og dermed kapitalapparatet. Det vil trække i retning af højere lønninger og dermed et større arbejdsudbud og derigennem flere offentlige indtægter fra indkomstskat mv.

En del af virkningen ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen vil således blive nedvæltet i lønningerne, hvilket vil reducere selskabsskattegrundlaget, da lønninger er en fradragsberettiget omkostning. Denne effekt kan i vidt omfang sammenstilles med det almindelige tilbageløb, jf. ovenstående. I selskabsskattemodellen medregnes den afledte effekt af det højere lønniveau derfor som en andel af det samlede tilbageløb og kaldes *tilbageløb af ændring i selskabers lønomkostninger*.

Endelig vil provenuet blive påvirket af adfærdsændringer hos selskaber, der opererer i flere lande, i form af *overskudsflytning*. Multinationale selskaber har et incitament til at placere beskatningen af deres overskud i lande med lav beskatning via fx intern långivning, samt interne handler og afregningspriser. Hvis fx selskabsskattesatsen sættes ned, vil det alt andet lige øge virksomhedernes incitament til at opretholde beskatningen af deres overskud i Danmark frem for at placere det i lande med lavere skat, hvilket isoleret set vil trække i retning af et merprovenu (se Appendiks B). Overskudsflytning indebærer således, at der opstår en forskel mellem selskabernes faktiske overskud i Danmark og deres skattepligtige overskud i Danmark. Det skattepligtige overskud kan opgøres som selskabernes faktiske overskud fratrukket overskudsflytning, netto, ud af landet.

Modsat "lokaliseringseffekten" i investeringsadfærden har overskudsflytning ikke betydning for størrelsen på kapitalapparatet i Danmark, men alene om skattepligtigt overskud beskattes i Danmark eller i udlandet.

Opgørelsen af de provenumæssige konsekvenser er uddybet i kapitel 5.

Den samfundsøkonomiske virkning

I opgørelsen af de provenumæssige konsekvenser fokuseres på, hvordan en ændring i selskabsskatten påvirker de offentlige finanser. Med den samfundsøkonomiske virkning sigtes der derimod efter at måle effekten af økonomisk-politiske tiltag på de danske borgeres velstand.

Der tages udgangspunkt i de samme overordnede adfærdsvirkninger som ved opgørelse af provenuvirkningen. Udover effekten på de offentlige finanser ses dog også på, hvordan ændringen i selskabsskatten påvirker borgernes disponible indkomst. Fx vil en nedsættelse af selskabsskattesatsen føre til et umiddelbart mindreprovenu for det offentlige, men vil samtidig føre til en større disponibel indkomst hos borgerne. Set fra et samfundsøkonomisk perspektiv vil provenuvirkningen for det offentlige således blive helt eller delvist opvejet af en modsatrettet effekt på borgernes disponible indkomst.

Ved opgørelsen af den samfundsøkonomiske virkning er det nødvendigt at korrigere for hvor stor en andel af provenuvirkningen, der pålægges/tilfalder henholdsvis danske borgere og udlandet. Fx vil en nedsættelse af selskabsskattesatsen føre til en lavere beskatning af selskabernes overnormale profit. En del af skattenedsættelsen vil herigennem tilfalde udenlandske ejere, og mindreprovenuet vil således her ikke blive opvejet af større disponibel indkomst hos borgerne (i Danmark). Omvendt vil en lavere selskabsskat føre til mindre overskudsflytning. Det indebærer, at en større del af selskabsskattebasen forbliver i Danmark, hvilket isoleret set indebærer en dansk samfundsøkonomisk gevinst.

Opgørelsen af den samfundsøkonomiske virkning er uddybet i kapitel 6.

Effekten på BNP

Hvor den samfundsøkonomiske virkning sigter efter at måle effekten på de danske borgeres velstand, måler BNP værdien af den samlede markedsomkostende økonomiske aktivitet i Danmark.

Det indebærer, at BNP, i lighed med samfundsøkonomi, øges, når investeringerne i kapital øges. Effekten er imidlertid langt større på BNP end på samfundsøkonomi, da effekten på BNP afspejler hele ændringen i virksomhedernes bruttooverskud inkl. afskrivninger og øget lønsum, dvs. hele ændringen i kapitalapparatet medtages. Den samfundsøkonomiske virkning afspejler derimod alene provenuvirkningen af det (netto)merafkast, virksomhederne får ved at anvende det større kapitalapparat. Samtidig øges BNP også, når arbejdsudbuddet stiger. Her er virkningen på BNP dog omtrent 4 gange større end den samfundsøkonomiske virkning.

Forskellen mellem virkningen på BNP og den samfundsøkonomiske virkning afspejler grundlæggende, at virkningen på BNP ikke korrigeres for, at stigninger i arbejdsudbuddet (den markedsomkostende arbejdsindsats) og i erhvervenes kapitalapparat har *alternativomkostninger* i form af lavere værdi af henholdsvis "husholdningsproduktion" (ikke-markedsomkostende aktiviteter) og mindre afkast af finansiel formue. Det skyldes, at BNP alene måler værdien af den markedsomkostende aktivitet i Danmark, men ikke værdien af ikke-markedsomkostende aktiviteter eller finansielle aktiviteter.

Den samlede BNP-effekt består af summen af effekterne af ændret investeringsadfærd og ændret arbejdsudbud og er nærmere uddybet i kapitel 6.

Fordelingsmæssige effekter

Ændringer i selskabsskatten vil have effekter på indkomstforskellene i samfundet, opgjort ved Gini-koefficienten. Hovedparten af selskabsskatten forventes på sigt at blive nedvæltet i det generelle lønniveau, som har en afsmittende effekt på de satsregulerede overførsler. Denne nedvæltning indebærer, at en ændring af selskabsskatten vil have omtrent den samme relative effekt på den disponible indkomst på tværs af alle indkomstgrupper – og

påvirker dermed samlet set ikke indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten i nævneværdig grad.

En mindre del af byrden ved selskabsskatten pålægges dog overnormal profit, der bæres af virksomhedsejerne. Da virksomhedsejerne typisk tilhører de øvre indkomstdeciler, indebærer det, at indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten ved tilstrækkelig store ændringer af selskabsskatten vil have en målbar effekt på indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten. Der er dog tale om en forholdsvis beskedne effekt, der svarer til ca. halvdelen af en provenu-ækvivalent ændring af bundskatten.

Opgørelsen af de fordelingsmæssige konsekvenser er uddybet i kapitel 7.

3. Modellens elementer

3.1 Den overordnede modelstruktur

Selskabsskattemodellen tager udgangspunkt i, at Danmark er en lille åben økonomi, hvor investorer har fri adgang til andre markeder. Investorernes afkastkrav fastsættes således på verdensmarkedet og er uafhængigt af skattesatser mm. i Danmark.

Generelt forudsættes det, at danske virksomheder agerer på et marked med international konkurrence og i vidt omfang opererer under fuldkommen konkurrence, hvorfor danske virksomheder er pristagere på de internationale markeder. Der kan dog opstå situationer, hvor enkelte virksomheder eller brancher kan sælge deres varer til en højere pris end deres omkostninger tilsiger. Der vil således være tale om en grad af overnormal profit. Det vil fx være tilfældet, hvis der i produktionen indgår knappe naturressourcer eller markedet er underlagt regulering fx i form af kvoter.

Modelteknisk antages det forsimplet, at alle virksomheder generelt set tilvejebringer en vis mængde overnormal profit. Dette skal tolkes som den gennemsnitlige overnormale profit, som i praksis vil variere markant fra virksomhed til virksomhed.

Overordnet modellerer selskabsskattemodellen virksomhedernes adfærd ved ændringer i selskabsskatten, hvor selskabsskatten forvrider virksomhedernes investeringsbeslutning, da afkastet af kapital reduceres jf. afsnit 2.1.

En ændring af selskabsskatten påvirker afkastet af ekstra investeringer på den intensive margin (ændret investeringsniveau af eksisterende virksomheder) og den ekstensive margin (et ændret antal virksomheder vil lokalisere sig i Danmark).

Dansk økonomi forudsættes i selskabsskattemodellen at bestå af to sektorer, hhv. den finansielle sektor og den ikke-finansielle sektor. Tilføjes af den finansielle sektor har to primære formål. For det første gøres det muligt at foretage selvstændige analyser af den særlige selskabsskat for den finansielle sektor. For det andet bidrager den finansielle sektor til at beskrive de ikke-finansielle selskabers kapitalstruktur og virkningen herpå ved ændringer i selskabsskatten, hvor selskabsskatten gør det mindre attraktivt at benytte egenkapitalfinansiering. Ændringer af selskabsskatten vil derfor påvirke den optimale sammensætning af gælds- og egenkapitalfinansiering.

Den finansielle sektors skattepligtige produktion udgøres af renteindtægter, som tilvejebringes ved udlån til husholdningerne og de ikke-finansielle virksomheder. Udlån til husholdningerne forudsættes at være uændret ved ændringer i selskabsskatten og kan således siges at være eksogent givet i modellen. Udlån til de ikke-finansielle virksomheder afhænger imidlertid af virksomhedernes samlede kapitalbehov og deres finansieringsstruktur. Det er i modellen forsimplet lagt til grund, at de finansielle selskabers ind- og udlån udelukkende er indenlandske.

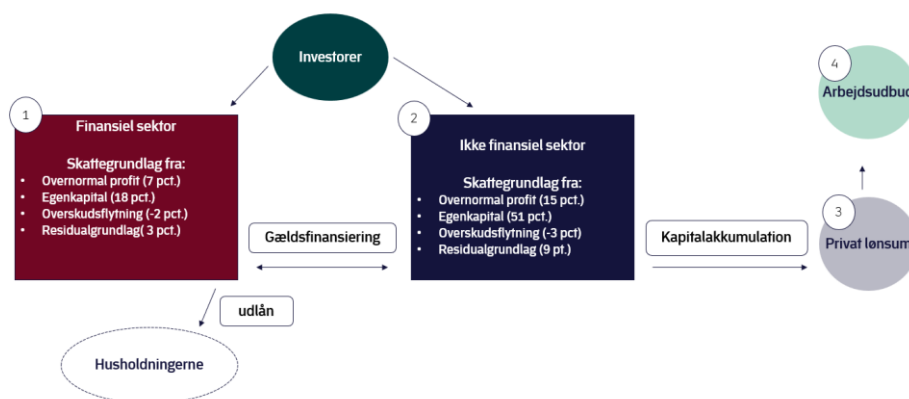
Den ikke-finansielle sektor producerer varer og serviceydelser ved brug af kapital (K) og arbejdskraft (L). Selskaberne fastsætter størrelsen på deres kapitalapparat og efterspørgsel efter arbejdskraft, således at marginalomkostningen ved kapital (usercost of capital, UC) og lønniveauet (W) svarer til marginalafkastet af en ekstra enhed af hhv. kapital og arbejdskraft.

Afkastkravene for hhv. fremmedfinansiering og egenkapital i^D og i^E er eksogent bestemt, som investorenes afkastkrav på verdensmarkedet.

Endelig bemærkes, at modellen i sig selv kun forklarer ca. 88 pct. af det strukturelle selskabsskattegrundlag på ca. 440 mia. kr., når modellen kalibres. Det resterende "residuale" grundlag tillægges eksogent og antages ikke at være påvirket af niveauet for selskabsskatten. Dette residuale grundlag kan dække over en lang række forhold og sammenhænge, som det ikke har været muligt at indarbejde i modellen. Det kan fx være "risiko" hvor investeringer i fx forskning og udvikling potentiel kan resultere i patenter og produkter, der fører til et højt afkast i en kortere eller længere periode (såkaldt quasi-profit). Det kan også skyldes, at selskabsskattereglerne ikke behandler underskud og overskud symmetrisk. I et fuldt symmetrisk skattesystem ville skatteværdien af underskud i princippet skulle udbetales som en negativ skat. Skattereglerne giver imidlertid kun mulighed for, at underskud (med visse begrænsninger) kan fradrages i efterfølgende års overskud, hvilket indebærer, at underskud i et vist omfang aldrig bliver udnyttet og skattegrundlaget herved bliver større.

Modellens overordnede dynamik er vist i figur 3.1.

Figur 3.1 Modellens overordnede dynamik

Kilde: Skatteministeriet

3.2 Den finansielle sektor

Den finansielle sektors selskabsskattegrundlag, G^F , kan opgøres som summen af overnormal profit, $G^{F,\Pi}$, belastningen af egenkapital, $G^{F,E}$, overskudsflytning $G^{F,TP}$ ³ og residualgrundlaget $G^{F,R}$, jf. ligning F.1.

$$(F.1) \quad G^F = G^{F,\Pi} + G^{F,E} + G^{F,TP} + G^{F,R}$$

Selskabsskattegrundlaget fra overnormal profit forudsættes at udgøre en fast andel β , af det samlede selskabsskattegrundlag ved gældende regler. Grundlaget er upåvirket af ændringer i selskabsskatten, jf. ligning F.2.

$$(F.2) \quad G^{F,\Pi} = G_0^{F,\Pi} = \beta G_0^F$$

³ Det bemærkes, at det første superscript refererer til sektoren, mens det andet superscript beskriver bidraget til grundlaget.

Det gælder, at $G^{F,\Pi} = G_0^{F,\Pi} = G_1^{F,\Pi}$, hvor det nedre indeks, 1, angiver selskabsskattegrundlaget efter en satsændring. Det nedre indeks, 0, angiver selskabsskattegrundlaget fra overnormal profit ved gældende regler. En ændring i selskabsskattesatsen påvirker således ikke grundlaget for overnormal profit.

Den finansielle sektors produktion i modellen udgøres af renteindtægter fra udlån til husholdninger og den ikke-finansielle sektor. Den finansielle sektor fastsætter prisen på deres ydelser på baggrund af deres omkostninger ved at foretage udlånene, i^U .

Selskabsskattegrundlaget som følge af belastningen af de finansielle selskabers egenkapital er grundlæggende et udtryk for produktet af det samlede omfang af udlån til hhv. husholdningerne og den ikke-finansielle sektor, afkastet herved, i^E , samt kapitalstrukturen i den finansielle sektor givet ved $(1 - d^F)$, jf. ligning F.3. Ydermere påvirker effekten af ændring i selskabers lønomkostninger det samlede grundlag, jf. afsnit 5.1.2.

$$(F.3) \quad G^{F,E} = \frac{1}{1-t^{F,s}} \cdot (1 - d^F) \cdot i^E \cdot (Udl^O + Udl^{HH})$$

Hvor Udl^O angiver udlån til den ikke-finansielle sektor, Udl^{HH} angiver udlån til husholdningerne, d^F angiver gældskvoten i den finansielle sektor og $t^{F,s}$ angiver selskabsskattesatsen i den ikke-finansielle sektor.

Selskabsskattesatsen belaster de finansielle selskabers egenkapital gennem flere kanaler. For det første påvirkes de finansielle selskabers kapitalstruktur af ændringer i selskabsskattesatsen, idet egenkapitalfinansiering gøres mere eller mindre attraktivt.

For det andet påvirkes det samlede omfang af udlån til den ikke-finansielle sektor af selskabsskattesatsen. Udlån til ikke-finansielle selskaber afhænger negativt af udlånsrenten, i^U , som er et udtryk for de finansielle selskabers omkostninger ved at yde lån. Det medfører, at ændringer i selskabsskattesatsen gør det mere eller mindre attraktivt for ikke-finansielle selskaber at vælge lånefinansiering frem for egenfinansiering, jf. ligning F.4.

$$(F.4) \quad i^U = \underbrace{(1 - d^F) \cdot i^E}_{\text{Omk. Ved egenkapital}} + \underbrace{d^F \cdot i^D}_{\text{Omk. ved gæld}} + \underbrace{\psi^F(d^F)}_{\text{Adm.omk}} + \underbrace{\frac{t^{F,s}}{1-t^{F,s}}(1 - d^F) \cdot i^E}_{\text{Omk ved selskabsskat}}$$

Det bemærkes, at $\psi^F(d^F)$ angiver de administrative omkostninger ved gældsfinansiering.

Selskabsskattegrundlaget fra overskudsflytning afhænger af forskellen mellem selskabsskattesatsen i Danmark ($t^{F,s}$) og i udlandet ($t^{F,udl}$). I modellen lægges det teknisk til grund, at multinationale virksomheder vil flytte overskud ud af Danmark, hvis selskabsskattesatsen i gennemsnitligt er højere i Danmark end i udlandet, hvilket reducerer selskabsskattegrundlaget, jf. ligning F.5.

$$(F.5) \quad G^{F,TP} = (t^{F,s} - t^{F,udl})\theta^{F,TP} \cdot G^F$$

$\theta^{F,TP}$ er en semi-elasticitet, som beskriver, hvor meget selskabsskattegrundlaget ændres ved en ændring af selskabsskatten med 1 pct. point.

Residual selskabsskattegrundlaget $G^{F,R}$ beskriver den andel af selskabsskattegrundlaget modellen ikke kan forklare, når modellen kalibreres, jf. afsnit 3.1, jf. ligning F.6.

$$(F.6) \quad G^{F,R} = G^F - (G^{F,\Pi} + G^{F,E} + G^{F,TP})$$

Udledning af gældskvoten i den finansielle sektor

I modellen er virksomhedernes optimale kapitalstruktur bestemt endogent og afhænger af bl.a. selskabsskatten, da selskabsskatten gør det dyrere at benytte egenkapitalfinansiering. Øget

gældsfinansiering forudsættes ydermere at øge virksomhedernes administrative omkostninger til fx overvågning risikoen ved debitorer mv., jf. ligning F.7.

$$(F.7) \quad \psi^F(d^F) = \psi_0^F + \frac{\gamma^F}{2} \left(\frac{(d^F - \bar{d}^F)}{\gamma^F} \right)^2$$

Hvor ψ_0^F angiver de initiale administrative omkostninger og $\bar{d}^F$ angiver den initiale gældskvote. γ^F er en følsomhedsparameter for gældskvoten i den finansielle sektor. Med andre ord et udtryk for, hvor stor ændringen i finansieringsstrukturen er ved ændringer i finansieringsomkostningerne.

De finansielle virksomheders optimale kapitalstruktur opnås ved at minimere omkostningerne forbundet med udlån i^F ift. gældskvoten d^F .

$$\frac{\partial i^U}{\partial d^F} = -i^E + i^D + \frac{\partial \psi^F(d^F)}{\partial d^F} - \frac{t}{1-t} i^E = 0$$

Givet ligning F.8 finder man den optimale gældskvote til,

$$(F.8) \quad d^F - \bar{d}^F = \gamma^F \left(i^E - i^D + \frac{t^{(F,s)}}{1-t^{(F,s)}} \cdot i^E \right)$$

3.3 Den ikke-finansielle sektor

Udgangspunktet for skattebetalingerne i den ikke-finansielle sektor er selskabernes produktion af varer og serviceydelser, når der fratrækkes omkostninger forbundet med produktionen. Først beskrives modelstrukturen for selskabernes investeringsadfærd, herunder hvordan selskabsskattesatsen påvirker det optimale investeringsomfang. Herefter beskrives selskabsskattegrundlaget i den ikke-finansielle sektor og hvordan grundlaget påvirkes ved ændringer i selskabsskattesatsen.

Investeringsadfærd og produktion i den ikke-finansielle sektor

Selskabsskattemodellen forudsætter, at produktionen i den ikke-finansielle sektor er beskrevet ved en CES-produktionsfunktion med en konstant substitutionselasticitet mellem kapital og arbejdskraft, σ . Produktionen i den private sektor, Y , sker ved anvendelse af kapital, K , og arbejdskraft, L , jf. ligning O.1.

$$(O.1) \quad Y = \left(\mu_K^\sigma K^{\frac{(\sigma-1)}{\sigma}} + \mu_L^\sigma L^{\frac{(\sigma-1)}{\sigma}} \right)^{\frac{\sigma}{\sigma-1}}$$

Selskaberne antages at maksimere deres profit, hvorfor det i ligevægt gælder, at marginalproduktet af kapital og arbejdskraft svarer til marginalomkostningerne af kapital og arbejdskraft, hhv. *usercost* UC og *lønnen* W , svarende til

$$(O.2) \quad \text{Marginalproduktet af kapital} = UC$$

$$(O.3) \quad \text{Marginalproduktet af arbejdskraft} = W$$

En nedsættelse af selskabsskatten reducerer marginalomkostningerne ved brug af kapital, hvormed selskaberne øger deres kapitalapparat, indtil marginalproduktet igen svarer til marginalomkostningerne. Med andre ord påvirkes afkastet af den marginale investering, når selskabsskatten ændres, hvorfor den optimale kapitalbeholdning ændres, jf. ligning O.4.

$$(O.4) \quad K = L \cdot UC^{-\sigma} \mu_K \mu_L^{\frac{1}{\sigma-1}} (1 - \mu_K UC^{1-\sigma})^{\frac{\sigma}{1-\sigma}}$$

Virksomhedernes usercost

Virksomhedens kapitalomkostninger svarer til summen af reale afskrivninger, δ , reelt afkast til finansiering, ρ , samt selskabsskattebetaling, τ , jf. ligning 0.5.

$$(0.5) \quad UC = \delta + \rho + \tau$$

Givet inflation, π , afspejler realafkastet ved finansiering de marginale omkostninger ved lånefinansiering givet ved realrenten ($i^U - \pi$), mens marginalomkostningerne ved egenkapitalfinansiering afspejler den alternative forrentning, virksomheden kunne have opnået ved at investere i et andet aktiv ($i^E - \pi$), jf. ligning 0.6. Ydermere indgår en række administrative omkostninger, som en voksende funktion af gældsfinansieringen.

$$(0.6) \quad \rho = (1 - d^O) \cdot (i^E - \pi) + d^O \cdot (i^U - \pi) + \psi^O(d^O)$$

Omkostningerne ved selskabsskattebetalingen er et udtryk for den direkte forvridding af selskabernes investeringsbeslutning, som selskabsskatten medfører. Med andre ord reducerer selskabsskatten gevinsten ved egenkapitalfinansiering, jf. ligning (0.7), hvor $t^{O,s}$ angiver selskabsskattesatsen for de ikke-finansielle virksomheder. Omkostningerne afhænger ydermere af forskellen mellem de økonomiske (δ), inflationen (π) og skattemæssige afskrivninger (δ^s), jf. første led i parentesen.

$$(0.7) \quad \tau = \frac{t^{O,s}}{1-t^{O,s}} \left(\frac{(\delta - \pi - \delta^s)}{i^E + \delta^s} + (1 - d^O) \right) \cdot i^E$$

d^O angiver gældskvoten i den ikke-finansielle sektor, jf. beskrivelse nedenfor.

Gældskvoten i den ikke-finansielle sektor

De ikke-finansielle selskaber fastsætter deres kapitalstruktur, så denne minimerer marginalomkostningen ved brug af kapital. Selskabsskatten forvrider således den optimale kapitalstruktur og har dermed afledte effekter på marginalomkostningerne ved brug af kapital.

Udledningen af den optimale kapitalstruktur for ikke-finansielle selskaber svarer til ovennævnte udledning af den optimale kapitalstruktur for finansielle selskaber jf. ligning F.8. Den optimale gældskvote er bestemt af selskabsskattesatsen ($t^{O,s}$) og udlånsrenten er bestemt af den finansielle sektor (i^U), jf. ligning 0.8.

$$(0.8) \quad d^O - \bar{d}^O = \gamma^O \left(i^E - i^U + \frac{t^{O,s}}{1-t^{O,s}} \cdot i^E \right)$$

Selskabsskattegrundlaget i den ikke-finansielle sektor.

Den ikke-finansielle sektors selskabsskattegrundlag (G^O), opgøres som summen af overnormal profit ($G^{O,\Pi}$), belastningen af egenkapitalen ($G^{O,E}$), overskudsflytning ($G^{O,TP}$) og residualgrundlaget ($G^{O,R}$), jf. ligning 0.9.

$$(0.9) \quad G^O = G^{O,\Pi} + G^{O,E} + G^{O,TP} + G^{O,R}$$

Selskabsskattegrundlaget i den ikke-finansielle sektor svarer overordnet set til selskabsskattegrundlaget i den finansielle sektor, jf. ligning F.1, idet det samlede selskabsskattegrundlag udgøres af de samme delgrundlag. Med undtagelse af selskabsskattegrundlaget fra belastningen af egenkapitalen ($G^{O,E}$), så lægges de samme antagelser til grund for alle delgrundlagene. Der henvises til beskrivelsen af disse grundlag ovenfor, for en grundigere gennemgang.

Selskabsskattegrundlaget fra overnormal profit i den ikke-finansielle sektor er opgjort på samme måde som i den finansielle sektor, jf. ligning F.2 og 0.10. Ydermere forudsættes andelen af overnormal profit (β) at være ens i begge sektorer.

$$(0.10) \quad G^{O,\Pi} = G_0^{O,\Pi} = \beta G_0^O$$

Selskabsskattegrundlaget som følge af belastningen af egenkapitalen afspejler selskabernes egenkapitalforrentning tillagt økonomiske afskrivninger, fratrukket skattemæssige afskrivninger. Ydermere påvirkes selskabsskattegrundlaget af tilbageløb af ændring i selskabers lønomkostninger, *jf. afsnit 5.1.2 om tilbageløb og tilbageløb af ændring i selskabers lønomkostninger*. Grundlaget svarer således til produktet af kapitalapparatet (K) og forrentningen af egenkapitalen ($\frac{\tau}{t^{O,s}}$), *jf. ligning O.11*, hvor τ svarer til selskabernes omkostning ved skattebetaling, *jf. ligning O.7*.

$$(O.11) \quad G^{O,E} = \frac{\tau}{t^{O,s}} * K = \frac{1}{1-\tau^s} \left(\frac{(\delta-\pi-\delta^s)}{i^e+\delta^s} + (1-d^O) \right) \cdot i^E \cdot K$$

Selskabsskattegrundlaget fra overskudsflytning opgøres på samme måde i den finansielle sektor og den ikke-finansielle sektor, *jf. ligning F.5. og O.12*. Den gennemsnitlige selskabsskat i udlandet, samt semi-elasticiteten forudsættes ydermere at være ens på tværs af sektorerne. Opgørelsen af selskabsskattegrundlaget afviger i det omfang, at selskabsskattesatserne i sektorerne afviger fra hinanden.

$$(O.12) \quad G^{O,TP} = (t^{O,s} - t^{O,udl}) \cdot \theta^{O,TP} \cdot G^O$$

Residual selskabsskattegrundlaget $G^{O,R}$ i den ikke-finansielle sektor opgøres ligeledes på samme måde i den finansielle og den ikke-finansielle sektor, *jf. ligning F.6 og O.13*.

$$(O.13) \quad G^{O,R} = G - (G^{O,\Pi} + G^{O,E} + G^{O,TP})$$

Arbejdsudbud

Ved ændringer i selskabsskattesatsen påvirkes investeringerne, hvorved selskabernes optimale niveau af kapital ændres, *jf. også ligning O.4*. For en given arbejdsstyrke vil ændringer i kapitalintensiteten ændre arbejdsstyrkens produktivitet, hvilket øger aflønningen af arbejdskraften ved en nedsættelse af selskabsskatten og vice versa.

Det antages beregningsteknisk, at den del af selskabsskattegrundlaget, der belaster egenkapitalen og residualgrundlaget, nedvæltes i lønningerne. Det skønnes skematisk, at dette udgør 75 pct. af det samlede, observerede selskabsskattegrundlag, hvor de sidste 25 pct. udgøres af overnormal profit, *jf. nærmere forklaring i afsnit 4.5*. Hertil nedvæltes effekten via tilbageløbet af ændring i selskabers lønomkostninger også i den private løn, *jf. nærmere forklaring i afsnit 5.1.3*.

Denne lønnedvæltning gælder dog alene den private sektor og beregnes før indkomstskat. Det er derimod lønnen efter indkomstskat, samt den samlede effekt på lønsummen (inkl. den afledte effekt på offentlige lønninger og overførsler, *jf. kapitel 7*), der er bestemmende for arbejdsudbudsvirkningen. Derfor korrigeres for disse to effekter, *jf. nærmere forklaring i kapitel 5*.

Den endelige effekt på de disponible indkomster af lønnedvæltning afhænger af størrelsen af ændringen i selskabsskatten, men i udgangspunktet vil effekten på de disponible indkomster være større end 75 pct. af den umiddelbare provenuvirkning, se *tabel 5.3* for et regneeksempel af lønsumsvirkningen ved en ændring i selskabsskatten.

Nedvæltningen i lønningerne forudsættes at være jævnt fordelt på alle lønmodtagere. Opgørelsen af arbejdsudbudsvirkningen omregnet til fuldtidspersoner forudsættes derfor at svare til en ækvivalent ændring af de disponible indkomster med samme relative lønsumsvirkning, som ændringer af selskabsskattesatsen fører til.

Den samlede beskæftigelse (N) omfatter både beskæftigelse i den private og den offentlige sektor, da arbejdsudbudsvirkningen er identisk på tværs af den private og offentlige sektor.

Lokaliseringseffekt

Selskabsskattegrundlaget påvirkes gennem akkumuleringen af realkapitalen i økonomien. Det har derfor betydning for selskabsskattegrundlaget, om selskaber vælger at placere deres produktion i Danmark. Denne investeringsbeslutning bestemmes af den gennemsnitlige effektive skattesats. En selskabsskattesatsnedsættelse gør det mere attraktivt at placere kapital i Danmark og produktionen skubbes over mod en mere kapitalintensiv produktion og påvirker derfor bytteforholdet mellem arbejdskraft og kapital. Derfor kan effekten indregnes i modellen ved en højere substitutionselasticitet σ , jf. afsnit 4.3.

4. Kalibrering

4.1 Kalibrering af modellens variable og parametre

Selskabsskattemodellen indeholder en række parametre. Nogle af disse parametre er fastsat på baggrund af den økonomiske litteratur, mens andre er kalibreret efter dansk data svarende til de værdier, der anvendes i andre økonomiske henseender, fx lovmodellen. For enkelte modelparametre har det været nødvendigt at fastsætte værdien skønsmæssigt.

I selskabsskattemodellen antages produktionen i den ikke-finansielle sektor beskrevet ved en CES-produktionsfunktion (ligning 0.1). Der forudsættes således en konstant substitutionselasticitet mellem kapital og arbejdskraft (σ). Produktionsfunktionen er kalibreret med afsæt i nationalregnskabsdata for produktion, kapitalapparat, lønniveau og beskæftigelse i den private sektor som og vil blive opdateret løbende i forhold til seneste data anvendt i Finansministeriet Økonomiske Redegørelse. Ud fra disse værdier beregnes vægtningen i CES-produktionsfunktionen af produktionsfaktorerne givet ved μ_L og μ_K .

Kalibreringen af modellens parametre og initialværdierne af variable er opsummeret i tabel 4.1 og fastlæggelsen af centrale parametre uddybes i følgende afsnit.

Tabel 4.1. Kalibrerede værdier

Universelle modelparametre	Symbol	Initial værdi	Kilde
Substitutionselasticitet	σ	2	Skøn pba. De Mooi & Ederveen (2008) ved indregning af lokaliseringseffekt, jf. afsnit 4.3.
Arbejdsudbudselasticitet, ukompenseret	ε^U	0,06	"Regneprincipper på personskatteområdet". Finansministeriet og Skatteministeriet maj 2024.
Arbejdsudbudselasticitet, kompenseret	ε^K	0,1	"Regneprincipper på personskatteområdet". Finansministeriet og Skatteministeriet maj 2024.
Nominel rente (gæld)	i^D	0,08	Forudsættes at svare til afkastkravet for investeringer, jf. nedenstående.
Afkastkrav (Investeringer)	i^E	0,08	Skøn baseret på bl.a. det historiske aktieafkast i Danmark og USA, der har ligget mellem 8 og 15 pct. i en længere årrække. Niveauet svarer til den interne diskonteringsrate på egenkapital, som anvendes i DREAM's MA-KRO model.
Inflation	π	0,019	Økonomisk redegørelse.
Økonomiske afskrivninger	δ	8%	Skøn baseret på opgørelsen af afskrivninger i DST's nationalregnskab.
Skattemæssige afskrivninger	δ_s	9%	Det vurderes at de skattemæssige afskrivninger er marginalt mere fordelagtige end de økonomiske afskrivninger.

Modelparametre vedr. Finansiell sektor			
Selskabsskat finansiell	$\tau_{F,s}$	26%	Lovgivning.
Gældskvote initialt (bar)	d^F	85%	Gældskvote estimeres til 85 pct. pba. data fra Finanstilsynet i fraværet af selskabsskat.
Følsomhedsparameter (gældskvote)	γ^F	0,4	Estimat jf. afsnit 4.4.
Initial administrative omkostninger	ψ^F	1%	Opgjort som pct. af gældens størrelse. Beregningsteknisk antagelse.
Udlån til husholdninger	Ud^{HH}	2.523.044	Mio. kr. pba. oplysninger fra Nationalbanken.

Modelparametre vedr. ikke Finansiell sektor			
Selskabsskat ikke finansiel	$\tau_{0,s}$	22%	Lovgivning.
Gældskvote initialt (bar)	d^0	0,45	På baggrund af data fra DST er gældkvoten i den ikke-finansielle sektor opgjort til 55 pct. På baggrund heraf estimeres gældskvoten til 45 pct. i fraværet af selskabsskat.
Følsomhedsparameter (gældskvote)	γ^0	0,4	Estimat jf. afsnit 4.4.
Initial administrative omkostninger, som pct. af lånefinansieringen.	ψ^0	1%	Opgjort som pct. af gældens størrelse. Beregningsteknisk antagelse.
Parametre til modelberegning			
Lønniveau i privat sektor	W	498,53	Opgjort i 1.000 kr. pba. oplysninger fra Økonomisk rederegørelse.
Beskæftigelse i privat sektor (tus.)	$N(L_0)$	2.254,68	Opgjort i 1.000 personer pba. oplysninger fra Økonomisk rederegørelse.
Kapitalapparat (Faste aktiver)	K	5.738.762	Opgjort i mio. kr. på baggrund af Danmarks Statistiks nationalregnskab.
Kalibrering af CES-produktionsfunktion			
Produktion	Y	2.076.391	Opgjort i mio. kr., og estimeres endogent i modellen.
Kapitals vægtning i produktionsfunktion	μ_K	0,076	Estimeres endogent i modellen.
Arbejdskrafts vægtning i produktionsfunktion	μ_L	269,868	Estimeres endogent i modellen.
Overskudsflytning			
Semielasticiteten, finansiel	$\theta^{F,TP}$	-1,35%	Huizinga og Laeven, 2008 (afrundet fra 1,37). Se appendiks B om overskudsflytning.
Gns. skattesats udland	$\tau^{F,udl}$	19	SKM beregning til søjle 2 provenu.
Semielasticiteten, ikke-finansiel	$\theta^{0,TP}$	-1,35%	Huizinga og Laeven, 2008 (afrundet fra 1,37). Se appendiks B om overskudsflytning.
Gns. skattesats udland	$\tau^{0,udl}$	19	SKM beregning til søjle 2 provenu.

Kilde: Skatteministeriet

4.2 Kapitalapparatet mv.

Størrelsen af det initiale kapitalapparat i den ikke-finansielle sektor har væsentlig betydning for det samlede selskabsskattegrundlag i modellen. I nationalregnskabet opgøres faste aktiver i form af fx bygninger, anlægsaktiver, maskiner, køretøjer inventar mv. samt intellektuelle rettigheder. Ifølge ØR december 2024 er de faste aktiver opgjort til ca. 5.700 mia. kr.

Generelt er opgørelsen af størrelsen på kapitalapparatet forbundet med stor usikkerhed (jf. bl.a. *Stor investeringslyst i virksomhederne*, Nationalbanken, analyse 13. august 2019⁴). Det skal bl.a. ses i lyset af at immaterielle aktiver udgør en stadig større andel af virksomhedernes samlede kapitalapparat. Immaterielle aktiver fx patenter, brands mv., er typisk vanskelige at værdiansætte.

⁴ <https://www.nationalbanken.dk/da/publikationer/Sider/2019/08/Stor-investeringslyst-i-virksomhederne.aspx>

Den gennemsnitlige økonomiske (fysiske) afskrivningssats for selskabernes aktiver skønnes med usikkerhed at udgøre 8 pct. pba. nationalregnskabsoplysninger. Det spænder over aktiver med en lang økonomisk levetid og dermed lave årlige afskrivninger fx bygninger og anlæg og aktiver med en relativ kort levetid fx maskiner, inventar og intellektuelle rettigheder. Der er ikke foretaget en vurdering af i hvilket omfang de skattemæssige afskrivninger i gennemsnit svarer til de gennemsnitlige økonomiske afskrivninger. Det vurderes dog, at de skattemæssige afskrivninger er marginalt højere end de økonomiske og i modellen lægges det til grund at de skattemæssige afskrivninger udgør 9 pct.

4.3 Investerings effekter

Investeringsomfanget påvirkes af selskabsskatten gennem flere kanaler. For det første påvirkes investeringsomfanget (intensive margin) af selskabsskatten, idet kapitalapparatet, og dermed investeringerne, stiger når selskabsskattesatsen mindskes, jf. afsnit 2.3. Denne effekt påvirkes af den effektive marginale skattesats (METR), som er den effektive beskatning af et investeringsprojekt, der netop er rentabelt.

For det andet påvirkes investeringsomfanget af den såkaldte lokaliseringseffekt. Denne effekt afhænger af den gennemsnitlige effektive skattesats (AETR). Hvor et selskab vælger at placere sine investeringer i realkapital og dermed produktionsapparat har stor betydning på selskabsskattegrundlaget idet det har en direkte effekt på den økonomiske aktivitet. Ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen vil det alt andet lige blive mere attraktivt for en virksomhed at placere sin økonomiske aktivitet og produktion i Danmark. Dette vil skubbe produktionen over mod mere kapitalintensiv produktion og dermed påvirke substitutionsforholdet mellem kapital og arbejdskraft. I modellen er lokaliseringseffekten indregnet i substitutionselasticiteten σ mellem kapital og arbejdskraft, jf. *nedenstående*.

I metastudiet "Corporate Tax Elasticities a Readers Guide to Empirical Findings" af De Mooi & Ederveen (2008) undersøges semi-elasticiteten for selskabsskattebasen ved en ændring i selskabsskattesatsen empirisk, jf. tabel 4.2. Altså hvor mange pct. ændrer selskabsskattegrundlaget sig med hvis selskabsskattesatsen ændres med 1 pct.-point.

I studiet finder forfatterne, at semi-elasticiteten for den intensive margin er -0,4 og semi-elasticiteten for den ekstensive margin -0,65. Summeres elasticiteterne opnås en semi-elasticitet på -1,05. Når der samtidig tages højde for effekten af selskabernes ændrede finansieringsstruktur svarer det til, at selskabsskattegrundlaget reduceres med ca. -1,2 pct., når selskabsskattesatsen forhøjes med 1. pct.-point. En summering af disse to semi-elasticiteter skal dog tolkes med varsomhed, da effekterne på den intensive og ekstensive margin kan være korreleret. Hertil kommer, at der er tale om et metastudie baseret på internationale erfaringer, som kan være vanskelig at overføre 1:1 til danske forhold.

I selskabsskattemodellen er investeringsadfærden modelleret gennem substitutionselasticiteten mellem kapital og arbejdskraft (σ). Produktionen i selskabsskattemodellen er givet ud fra en CES-produktionsfunktion, med σ på godt 0,7, når der alene er indregnet effekten fra den intensive margin, hvilket empirisk har vist at være anset som en rimelig approksimation. Tages der samtidig højde for lokaliseringseffekten, hvilket studiet De Mooi & Ederveen (2008) tilsiger, skal σ således opskaleres. For at indregne lokaliseringseffekten ganges σ med en faktor på 2,625⁵, svarende til forholdet mellem summen af semi-elasticiteterne for både den intensive og ekstensive margin, og den intensive margin alene. På denne baggrund er substitutionselasticiteten mellem kapital og arbejdskraft fastsat til $\sigma = 2$ i modellen. Ved

⁵ Faktoren er udregnet som $\frac{\text{Intensive margin} + \text{ekstensiv margin}}{\text{intensiv margin}} = \frac{0,65 + 0,4}{0,4}$

indregning af lokaliseringseffekten pba., den relative ændring i σ er, når der også tages højde for lokalisering betyder, at semielasticiteterne i selskabsskattemodellen ikke direkte svarer til dem i De Mooi & Ederveen (2008).

Når σ sættes til 2 i selskabsskattemodellen vil selskabsskattegrundlaget samlet set vokse med 0,88 pct. ved en 1 pct. point satsnedsættelse *jf. tabel 4.2.*

Tabel 4.2. Semi-elasticitet for selskabsskattegrundlag ved en ændring i selskabsskattesats

	De Mooi & Ederveen	Selskabsskattemodel ($\sigma=2$)
Finansieringsstruktur	-0,15	-0,15
Investeringsadfærd inkl. lokalisering	-1,05	-0,73
Samlet	-1,2	-0,88

Anm: Alle tabellens tal er i pct.

Semi-elasticiteten på finansstrukturen regnes som differencen af den samlede ændring i grundlaget, når gældskvoten, som i modellen er endogen, og herefter sættes eksogent til værdier på baggrund af Finansilsynet og Danmarks Statistik. De to resterende semi-elasticiteter er beregnet residualt. Kilde: "Corporate Tax Elasticities a Readers Guide to Empirical Findings" af De Mooi & Ederveen (2008) og Skatteministeriets egne beregninger.

4.4 Finansieringsstrukturen

Selskabsskattegrundlaget bliver også påvirket gennem virksomhedernes finansieringsstruktur, idet gældsfinansierede investeringer, alt andet lige, begunstiges gennem rentefradraget. Ved en nedsættelse af selskabsskatten vil det, alt andet lige, blive mere attraktivt for selskaberne at finansiere sig ved egenkapital, hvilket øger selskabsskattegrundlaget (da der dermed ydes mindre rentefradrag).

Finansieringsstrukturen i modellen er også kalibreret pba. ovenstående studie, *jf. tabel 4.2.* Følsomhedsparametrene γ^F og γ^O , fastsættes således at en 1. pct. stigning (fald) i den optimale gældskvoteprocent d^F og d^O medfører en 0,15 pct. stigning (fald) i selskabsskattegrundlaget. Det bemærkes, at reguleringen af den finansielle sektor har væsentlig betydning for gældskvoten i den finansielle sektor. Dette er afspejlet i, at ændringer i selskabsskatten har en beskeden virkning på gældskvoten i den finansielle sektor.

4.5 Overnormal profit

Modsat virksomhedernes normalafkast vil beskatningen af overnormal profit typisk ikke have betydning for størrelsen på kapitalapparatet, og profitandelen er således en vigtig modelforudsætning. Der foreligger ikke en velkendt opgørelsesmetode til at fastsætte en sådan andel, og bud herpå varierer ifølge ministerierne og DØR typisk i størrelsesorden 20-50 pct. I det følgende gennemgås forskellige metoder til beregning af det overnormale overskud i danske selskaber og skøn forbundet hermed.

Overnormalt overskud skal i denne sammenhæng forstås som et residualt overskud udover normalforrentningen, der bl.a. udgøres af overnormal profit og quasi-profit, der er af mere midlertidig karakter, fx knyttet til et patent. Ved en normalforrentning på fx 8 pct. beregnes det overnormale overskud ved anvendelse af forskellige metoder til at udgøre ca. 25-35 pct. af de samlede overskud i perioden 2000-21, mens andelen udgør ca. 20-25 pct. ved en normalforrentning på 10 pct. i samme periode, *jf. tabel 4.3.* Idet der tages højde for en vis andel quasi-profit, selvstændiges egen arbejdsindsats mv. i ovenstående skøn er modellen pt. kalibreret til, at den overnormale profit udgør 25 pct. af selskabernes skattepligtige overskud. I følgende redegøres for overvejelserne bag.

Der er overnormal forrentning/profit i de tilfælde, hvor virksomheder giver et større afkast end normalforrentningen af kapitalapparatet. Mangelfuld konkurrence eller lokationsspecifikke

rents kan bl.a. give udslag i en højere indtjening i en branche. Det kan give udslag i en overnormal forrentning af kapitalen, ligesom der kan være en højere løn til de ansatte (såkaldt *rent sharing*, hvor den overnormale indtjening deles mellem kapitalejere og lønmodtagere). Enkelte år med ekstraordinære overskud kan også være resultatet af uventede begivenheder, også betegnet som *windfall profits*.

Kalibrering af størrelsen på overnormal profit

Der er forskellige tilgange til at beregne et skøn for en normalforrentning af kapital i en virksomhed med henblik på efterfølgende at kunne vurdere, om der er overnormal indtjening (merafkast) af kapital i en given virksomhed, i en given branche, og i et givent år. Overnormal forrentning set over flere år er indikation for sådanne overnormale afkastforhold, da enkelte gode år udjævnet med tilsvarende dårlige år ikke er et tilsvarende tegn på overnormal forrentning.

Følgende gennemgås tre mulige indikatorer for overnormale overskud (kilder angivet):

1. Egenkapitalens forrentning (regnskabsstatistik for private byerhverv)
2. Overskudsgrad i pct. af omsætning (regnskabsstatistik for private byerhverv)
3. Overskudsandelen i pct. af nettokapitalen (nationalregnskabet)

Opgørelsesmetoderne har bl.a. tidligere været anvendt af OECD i forbindelse med et projekt om beskatningen af den digitale økonomi til beregning af selskabers overnormale overskud.

Der tages i nedenstående udgangspunkt i en skematisk normalforrentning på hhv. 4, 6, 7, 8 og 10 pct., hvormed den overnormale forrentning antages at være herudover. Det er vanskeligt at bestemme et fast niveau for normalforrentning, der udgøres af et sikkert afkast og en risikopræmie, hvorfor den er angivet med forskellige værdier i det følgende. Sådanne niveauer er usikre at fastsætte og vil bl.a. variere på tværs af sektorer.

I modellen er samtidigt fastsat et nominelt afkastkrav på 8 pct. På baggrund af branchestatistik for de forskellige mål for overnormal forrentning, er der i tabel 4.3 angivet skøn for den overnormale forrentning i perioden 2000-21 som andel af det samlede forrentning/overskud med de tre forskellige opgørelsesmetoder. I tælleren fremgår overnormalt afkast for de brancher, der i perioden samlet set har ligget over en given tærskel, mens nævneren udgøres af det samlede overskud. Tærsklerne er opgjort som en procentsats ganget på et givet grundlag for hhv. egenkapital, omsætning og nettokapital. Brancher med merafkast i enkeltstående år, der ikke er nok til at påvirke merafkastet samlet set for hele perioden, vil således ikke blive medtaget ved denne opgørelsesmetode.

Det ses, at når satsen for normalafkast hæves, bliver en mindre andel af overskuddene karakteriseret som overnormalt overskud, og andelen bliver således mindre. Ligesom andelen pr. definition vil være 100, hvis satsen sættes til 0. Målt på egenkapitalens forrentning er fx 35,8 pct. af overskuddene over den fastsatte tærskel på 8 pct., jf. tabel 4.3.

Tabel 4.3. Andel overnormalt overskud med forskellige normalafkast 2000-2021

Mål for overnormalt overskud	Normalafkast				
	4	6	7	8	10
1. Egenkapitalens forrentning (ud fra egenkapital)	67,7	51,7	43,7	35,8	22,6
2. Overskudsgrad (ud fra omsætning)	41,8	31,4	26,8	25,0	23,7
3. Overskudsandel (ud fra kapital)	52,7	41,5	36,2	31,0	20,5

Kilde: REGN5 for 1 og 2 (NB: uden finansiel sektor mv.) og NAPB10 for 3.

Anm: Andelen af overnormalt overskud er angivet af de samlede overskud, når der er fratrukket et beregnet normalafkast. Andel er beregnet ud fra vægtede, gennemsnitlige værdier fra 2000-21 for brancher med overnormalt overskud set samlet over hele perioden.

Egenkapitalens forrentning er den højeste af de angivne værdier, hvor det noteres, at egenkapital kan udgøres af andre poster end realkapital, og at fx den del af kapitalapparatet, der er fremmedfinansieret, ikke medgår. Overskudsgraden knytter sig heller ikke nødvendigvis til realkapitalen, bl.a. da den kapitalintensive produktion kan finde sted i andre lande, end hvor overskuddet (værdiskabelsen) bogføres. Overskudsandelen af (netto)kapitalen vurderes på den baggrund at være den mest retvisende indikator for overnormal indtjening af kapital.

Da værdierne er beregnet på årlige gennemsnit, kan den valgte periode desuden ændre på skønnene. Fx ændres andelen for metode 3) nedenfor til ca. 58, 47, 42, 37 og 28 pct., hvis perioden 2014-21 i stedet anvendes, jf. tabel 4.4. Perioden dækker over en årrække, der overordnet kan betegnes som en højkonjunkturperiode. Denne periode har lidt højere overnormalt overskud, men ændrer ikke synderligt på niveauerne.

Tabel 4.4. Andel overnormalt overskud med forskellige normalafkast 2014-2021

Mål for overnormalt overskud	Normalafkast				
	4	6	7	8	10
1. Egenkapitalens forrentning (ud fra egenkapital)	71,6	57,9	51,1	44,6	32,6
2. Overskudsgrad (ud fra omsætning)	45,5	28,3	24,4	19,8	14,0
3. Overskudsandel (ud fra kapital)	58,1	47,2	42,2	37,4	27,8

Kilde: REGN5 for 1 og 2 (NB: uden finansiel sektor mv.) og NAPB10 for 3.

Anm: Andelen af overnormalt overskud er angivet af de samlede overskud, når der er fratrasket et beregnet normalafkast. Andel er beregnet ud fra vægtede, gennemsnitlige værdier 2014-21 for brancher med overnormalt overskud set samlet over hele perioden.

Der er visse metodemæssige forbehold ved sådanne opgørelser af overnormalt overskud for økonomien. Bl.a. kan data for gennemsnit på brancher undervurdere det enkeltvise merafkast inden for samme branche med et samlet set normalafkast, hvis fx to selskaber har hhv. et højt og lavt afkast. Branchevist vil forskelle således blive udjævnet og bevirke, at branchen ikke samlet set har et merafkast. Hvordan brancher er opgjort og hvor detaljeret, kan således få indflydelse på skøn over merafkast. Desuden vedrører nettooverskuddet ikke kun selskaber, men også selvstændige og dermed vederlag for selvstændiges egen arbejdsindsats. Der medfører en overvurdering af merafkast fra kapital i erhverv med mange selvstændige (fx bygge- og anlæg). Ydermere kan den finansielle sektors bidrag til økonomien, efter opgørelsesmetode 3, være overvurderet, da denne sektor især anvender andet end realkapital i produktionen af sine ydelser.

Som angivet er det vanskeligt at fastsætte et entydigt niveau for normalforrentningen i Danmark og derved også et skøn for profitandelen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anvender i sine analyser af konkurrencen i sektorer (fx *Konkurrencen i apotekersektoren*, 2022) skøn for normalafkast eller aktieafkastkrav, der udgøres af en markedsrisikopræmie for hele det danske marked på ca. 6-7 pct. og en risikofri rente på pt. ca. 2 pct. (10-årig statsobligation). Normalforrentningen i danske selskaber kan således formodes at være betydeligt nærmere de anførte 8-10 pct. i tabel 4.3, hvor andelen af overnormalt overskud er skønnet til ca. 20-30 pct., end den angivne nedre sats på 4 pct. Som omtalt ovenfor vil skøn for overnormalt overskud omfatte både overnormal profit og quasi-profit.

På denne baggrund og sammenholdt med ovenstående opgørelser for overnormalt skattepligtigt overskud er niveauet for profitandel beregningsteknisk fastsat til 25 pct. i modellens grundscenarium.

5. Provenuvirkninger ved ændringer i selskabsskatten

De provenumæssige konsekvenser af en ændring af selskabsskatten afspejler dels en mekanisk provenuvirkning (den umiddelbare provenuvirkning) og dels ændret adfærd i virksomhederne, som påvirker det samlede selskabsskattegrundlag, det generelle lønniveau, og derigennem også de offentlige finanser (den dynamiske provenuvirkning).

Den umiddelbare provenuvirkning afspejler, at en nedsættelse (eller en forhøjelse) af selskabsskattesatsen mekanisk reducerer (eller øger) det samlede provenu fra selskabsskatten ved det givne selskabsskattegrundlag, *jf. afsnit 5.1.1*. Nedsættelsen (eller forhøjelsen) forudsættes dels at blive nedvæltet i lønningerne, dels at tilfalde ejerne af virksomhederne, hvilket øger (eller reducerer) indtægterne fra øvrige skatter og punktafgifter gennem det såkaldte *tilbageløb*, *jf. afsnit 5.1.2*.

En nedsættelse (eller forhøjelse) af selskabsskatten øger (eller reducerer) virksomhedernes incitament til at foretage nye investeringer, idet afkastet efter skat herved er øget (eller reduceret). Flere (eller færre) investeringer øger (eller reducerer) produktiviteten af arbejdskraften, hvilket bidrager til, at det samlede arbejdsudbud stiger (eller falder) *jf. afsnit 5.1.3*.

5.1 Effekter ved ændring af selskabsskatten

I nedenstående redegøres for de provenumæssige effekter ved at ændre selskabsskattesatsen. Konkret tages udgangspunkt i et eksempel, hvor selskabsskattesatsen nedsættes med 1 pct. point – fra 22 pct. til 21 pct. i den ikke-finansielle sektor og fra 26 pct. til 25 pct. i den finansielle sektor, *jf. tabel 5.1*. Den samlede provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd ved at nedsætte selskabsskatten med 1 pct.-point skønnes til ca. -2.330 mio. kr.

Der er i provenuberegning taget højde for effekten af, at større internationale koncerner fremover skal betale minimum 15 pct. i selskabsskat. Implementering af minimumsbeskatning for internationale koncerner omfatter potentielt ca. 40 pct. af skattegrundlaget og vil betyde, at den vægtede gennemsnitlige ændring i selskabsskatten ved overstående ændring vil være marginalt mindre end 1 pct.-point, *jf. Appendiks D: Minimumsbeskatning*.

Tabel 5.1 Provenuvirkning ved nedsættelse af selskabsskatten med et pct. point

2025-niveau, mio. kr.	I alt
Umiddelbart provenu (U)	-4.360
Tilbageløb af andre skatter og afgifter	640
Tilbageløb af ændring i selskabers lønomkostninger (US)	-920
Provenu efter tilbageløb mv. (PT)	-4.650
Adfærd, ekskl. AU	2.170
- heraf finansieringsstruktur (PF)	130

- heraf investeringsadfærd (PI)	730
- heraf overskudsflytning (PO)	1.300
Arbejdsudbud (PA)	150
Provenu efter tilbageløb og adfærd (PTA)	-2.330

Kilde: Skatteministeriet

5.1.1 Umiddelbart provenu (U)

Den umiddelbare provenuvirkning af at nedsætte selskabsskattesatsen med 1. pct.-point afspejler, at selskaberne skal betale en lavere skat af deres skattegrundlag (deres skattepligtige overskud). En nedsættelse med 1. pct.-point skønnes samlet set at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 4,4 mia. kr.

Mekanisk provenuvirkning ved ændring i satsen

Den umiddelbare provenuvirkning ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen ($t^{O,S}$ eller $t^{F,S}$) afspejler, at selskaberne, alt andet lige, skal betale en lavere selskabsskat af deres skattepligtige overskud (G^O og G^F for hhv. den ikke-finansielle og finansielle sektor) og kan skønnes som:

$$(P.1) \quad \text{Umiddelbart provenu} = G^O \cdot (t_1^{O,S} - t_0^{O,S}) + G^F \cdot (t_1^{F,S} - t_0^{F,S}) \equiv U$$

5.1.2 Provenu efter tilbageløb (PT)

Tilbageløb af andre skatter og afgifter

Tilbageløb betegner den del af en skattelempe eller skattestramning, der automatisk vil 'løbe' tilbage i statskassen i form af øgede (eller færre) indtægter fra øvrige skatter, fx moms og punktafgifter. Tilbageløbet i forbindelse med en nedsættelse af selskabsskatten afspejler, at skatteydernes indkomster øges, dels gennem nedvæltning i lønnen, dels sfa. højere aktieindkomst for ejerne af selskaberne.

Tilbageløbet fra øget lønindkomst forudsættes at udgøre 7,5 pct., svarende til ministeriernes almindelige regneprincipper, mens tilbageløbet fra øget udbytte for selskabets ejere skønnes til 36,2 pct., jf. *appendiks A*. Det samlede vægtede tilbageløb skønnes til ca. 14,7 pct. af den samlede umiddelbare virkning, svarende til ca. 640 mio. kr. ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 1. pct. point, jf. *tabel 5.2*

Tabel 5.2 Tilbageløb af nedvæltning i løn og aktieindkomst ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 1 pct.-point

2025-niveau	Tilbageløbsfaktor	Andel af umiddelbar provenuvirkning	Umiddelbar provenuvirkning	Tilbageløb
	(1)	(2)	(3) = (2) * U	(4) = -(1) * (3)
	Pct.		Mio. kr.	
Tilbageløb ved nedvæltning i løn	7,5	75	-3.270	245
Tilbageløb ved nedvæltning i profit	36,2	25	-1090	395
Samlet vægtet tilbageløb tilbageløb ¹	14,7	100	-4.360	640

Anm.: 1) Den samlede vægtede tilbageløbssats på 14,7 pct. er et udtryk for det vægtede gennemsnit af tilbageløbet ved lønnedvæltning og tilbageløbet ved nedvæltning i profit.

Provenuvirkningen efter tilbageløb kan opgøres ved ligning P.2. Ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 1 pct.-point skønnes provenueffekten af tilbageløb af andre skatter og afgifter til godt 0,6 mia. kr., jf. tabel 5.1.

$$(P.2) \quad \text{Provenu efter tilbageløb} = U * (1 - 0,147) \equiv PT$$

Tilbageløb af ændring i selskabers lønomkostninger (US)

Nedsættelsen af selskabsskattesatsen vil have en række dynamiske effekter, der påvirker størrelsen af skattegrundlaget. Som nærmere redegjort for i kapitel 2 lægges det til grund, at Danmark er en lille, åben økonomi, hvor investorerne vil kræve et efter-skat afkast af deres investeringer i Danmark, der svarer til hvad de alternativt ville kunne opnå ved at flytte investeringerne til udlandet (korrigeret for evt. forskelle i risiko).

Når selskabsskattesatsen nedsættes, vil det umiddelbart føre til, at selskabernes efter-skat afkast øges. Det vil gøre det mere attraktivt at investere i Danmark og på sigt føre til et større kapitalapparat, som vil sætte sig i et generelt højere lønniveau. En del af gevinsten ved satsnedsættelsen vil således blive nedvæltet i lønningerne og dermed reducere selskabsskattegrundlaget, da lønninger er en fradragsberettiget omkostning. På sigt vil denne nedvæltning i lønnen reducere afkastet efter skat, så det igen svarer til niveauet i udlandet. Der vil altså være et tilbageløb af ændringer i selskabers lønomkostninger. Denne effekt er udtrykt ved ligning P.3:

$$(P.3) \text{ Provenuvirkning af ændring i selskabers lønomkostninger} \\ = \frac{t_1^{O,S} (G^{O,E} + G^{O,R}) (t_1^{O,S} - t_0^{O,S})}{(1 - t_1^{O,S})} + \frac{t_1^{F,S} (G^{F,E} + G^{F,R}) (t_1^{F,S} - t_0^{F,S})}{(1 - t_1^{F,S})} \equiv US$$

Ved en satsnedsættelse med 1 pct. point vil provenuvirkningen af en ændring i selskabers lønomkostninger isoleret set trække i retning af et mindre provenu på ca. 0,9 mia. kr.

Provenuvirkningen efter det samlede tilbageløb kan ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 1 pct.-point opgøres til ca. -4,7 mia. kr., jf. tabel 5.1.

5.1.3 Dynamiske provenuvirkninger

En nedsættelse af selskabsskatten har en række afledte dynamiske provenuvirkninger, som grundlæggende kan opdeles i fire effekter i form af ændret finansieringsstruktur, ændret investeringsadfærd (på både den intensive- og ekstensive margin), ændret omfang af overskudsflytning samt ændret arbejdsudbud. Nedenfor gennemgås disse adfærdseffekter ved en nedsættelse af selskabsskatten med 1 pct.-point. En tilsvarende forhøjelse af selskabsskatten vil have tilnærmelsesvis samme adfærdsvirkninger med modsat fortegn.

Finansieringsstruktur i selskaberne (PF)

En nedsættelse af selskabsskatten øger egenkapitalfinansiering og således det samlede selskabsskattegrundlag og -provenu. Det afspejler, at det alt andet lige bliver mere attraktivt at finansiere investeringer via egenkapital frem for via lånefinansiering. I takt med at selskabsskatten nedsættes vil incitamentet til at lånefinansiere reduceres, hvilket isoleret set genererer et merprovenu.

Den dynamiske provenuvirkning af ændret finansieringsstruktur i selskaberne kan opgøres som produktet af ændringen i selskabsskattegrundlaget i den ikke-finansielle sektor ($\Delta G^{O,E,Fin}$) og den finansielle sektor ($\Delta G^{F,E,Fin}$) og den nye selskabsskattesats, jf. ligning P.4.

$$(P.4) \quad \text{Provenu ændret investeringsadfærd} = \Delta G^{O,E,Fin} \cdot \tau_1^O + \Delta G^{F,E,Fin} \cdot \tau_1^F \equiv PF$$

Provenuvirkningens størrelse afhænger imidlertid af forholdet mellem skattenedsættelsen for den finansielle- og ikke-finansielle sektor, fordi selskabsskattenedsættelser målrettet den finansielle sektor påvirker finansieringsstrukturen i begge sektorer. Nedsættelser for den ikke-finansielle sektor påvirker udelukkende sektoren selv, *jf. nedenfor*.

Ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 1 pct.-point skønnes de afledte virkninger af ændret finansieringsstruktur ca. 130 mio. kr.

Investeringsadfærd (PI)

En nedsættelse af selskabsskattesatsen for den ikke-finansielle sektor vil direkte reducere de marginale omkostninger ved brugen af kapital (usercost) og derved øge den marginale gevinst ved ekstra investeringer i kapitalapparatet, *jf. afsnit 2.3*. Det bidrager isoleret set til at øge selskabsskattegrundlaget gennem øget investeringsadfærd.

Ydermere vil en nedsættelse af selskabsskatten for den finansielle sektor bidrage til lavere låneomkostninger, hvilket igen reducerer usercost for den ikke-finansielle sektor. Lavere selskabsskat i den finansielle sektor øger således indirekte selskabsskattegrundlaget i den ikke-finansielle sektor gennem øgede investeringer. Tilsvarende øges selskabsskabsskattegrundlaget i den finansielle sektor, når det samlede kapitalapparat ændres gennem øget udlån til den ikke-finansielle sektor.

Den dynamiske provenuvirkning af ændret investeringsadfærd opgøres som produktet af ændringen i selskabsskattegrundlaget, som kan tilskrives ændringer i kapitalapparatet, $G^{O,E,Kap}$, eller ændret udlånsomfang, $G^{F,E,Udl}$ og den nye selskabsskattesats, *jf. ligning P.5*.

$$(P.5) \quad \text{Provenu ændret investeringsadfærd} = \Delta G^{O,E,Kap} \cdot \tau_1^O + \Delta G^{F,E,Udl} \cdot \tau_1^F \equiv PI$$

Investeringsadfærden resulterer isoleret set i et merprovenu på 730 mio. kr. ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 1. pct.-point.

Overskudsflytning (PO)

En nedsættelse af selskabsskattesatsen vil også, alt andet lige, reducere de multinationale selskabers incitament til *overskudsflytning* via bl.a. transfer pricing (*jf. Appendix B*) og en større del af selskabernes skattepligtige overskud vil hermed blive beskattet i Danmark.

Ændringen i skattegrundlaget, som følge af overskudsflytning, er for den finansielle sektor givet ved ligning (F.5) og for den ikke-finansielle sektor givet ved ligning (O.12) i kapitel 3. Den afledte dynamiske provenuvirkning fra overskudsflytning svarer til produktet af ændringen i selskabsskattegrundlaget ($\Delta G^{O,TP}$ og $\Delta G^{F,TP}$) og den nye selskabsskattesats for hhv. den finansielle og ikke-finansielle sektor, *jf. ligning P.6*.

$$(P.6) \quad \text{Provenu, overskudsflytning} = \Delta G^{O,TP} \cdot t_1^{O,S} + \Delta G^{F,TP} \cdot t_1^{F,S} \equiv PO$$

Ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 1 pct.-point vil den isolerede afledte virkning af overskudsflytning udgøre godt 1,3 mia. kr., *jf. tabel 5.1*.

Arbejdsudbudsvirkning (PA)

Virksomhederne anvender overordnet set to typer produktionsfaktorer – kapital og arbejdskraft. Virksomhedernes kapitalapparat påvirker de ansattes timeproduktivitet og derigennem også aflønningen af arbejdskraft. En nedsættelse af selskabsskatten vil som følge af ændret investeringsadfærd alt andet lige øge kapitalapparatet, hvilket på sigt resulterer i en højere timeproduktivitet og dermed også fører til en højere aflønning af de ansatte.

Når lønnen øges, bliver det mere fordelagtigt at arbejde sammenlignet med at holde fri, hvilket alt andet lige indebærer et øget arbejdsudbud. Det antages, at timelønnen relativt set påvirkes ens på tværs af alle indkomstgrupper, *jf. nærmere forklaring i kapitel 7*. På den

baggrund antages lønsumsændringen at indebære en selvfinansierungsgrad på ca. 4 pct., beregnet ved en proportional ændring af alle de disponible indkomster, *jf. ligning P.7.*

Det antages beregningsteknisk, at den del af selskabsskattegrundlaget, der belaster egenkapitalen, og residualgrundlaget nedvæltes i de private lønninger. Det skønnes skematisk, at dette udgør 75 pct. af det samlede, observerede selskabsskattegrundlag, hvor de sidste 25 pct. udgøres af overnormal profit, *jf. punkt a og b i tabel 5.3.* Hertil nedvæltes effekten af ændringen i selskabers lønomkostninger også i den private løn, *jf. punkt c i tabel 5.3.*

Denne lønnedvæltning gælder dog alene den private sektor og beregnes før indkomstskat. Det er derimod den samlede effekt på den disponible indkomst (dvs. effekten på lønnen/overførselsindkomsterne efter indkomstskat, samt den samlede effekt på lønsummen inkl. den afledte effekt på offentlige lønninger og overførsler), der er bestemmende for arbejdsudbudsvirkningen. Derfor korrigeres for disse to effekter.

Konkret gøres dette ved i første omgang at dividere med den samlede private lønsum før skat, *jf. punkt d i tabel 5.3.* Hermed findes den samlede procentvise virkning på den private lønsum. Denne kan én-til-én omsættes til den procentvise ændring i de disponible indkomster, da i) der forudsættes samme relative ændring på tværs af alle indkomster og ii) at progressionsgrænser mv. reguleres med det generelle lønniveau og dermed reguleres de relative ændringer i indkomsterne.

Ovenstående indebærer, at for at finde den samlede virkning i kr. på de disponible indkomster, der er afgørende for arbejdsudbudsvirkningen af ændringer i selskabsskatten, skal den relative virkning blot ganges med befolkningens samlede disponible indkomst, *jf. punkt e i tabel 5.3.*

Tabel 5.3. Regneeksempel på lønsumsvirkning ved en nedsættelse af selskabsskatten på 1 pct.-point

Beregningstrin	Forklaring	Regneeksempel med ved en nedsættelse af selskabsskatten på 1 pct.-point
a=U	Umiddelbart provenu, mio. kr.	-4.360
b=a*(1-0,25)	Overnormal profit fratrækkes (25 pct.), mio. kr.	-3.290
c= b + UP + Omstilling ⁶	Tilbageløb af ændring i selskabers lønomkostninger tillægges, mio. kr.	-4.380
d=-c/(privat lønsum før skat)	Der deles med den samlede private lønsum (før skat), pct.	0,38%
e=d*(de disponible indkomster)	Der ganges med den samlede disponible indkomst, mio. kr.	5.250

Kilde: Egne beregninger

Effekten af ændret arbejdsudbud kan endelige beregnes som i ligning P.7, hvor virkningen på de disponible indkomster svarer til punkt e i tabel 5.3:

$$(P.7) \text{ Provenu af ændret arbejdsudbud} = \underbrace{0,04}_{\text{Selvfinansierungsgrad}} \cdot \text{virkning på de disponible indkomster} \equiv PA$$

Det forudsættes, at der ikke er nogen arbejdsudbudsvirkning af den del af den umiddelbare provenuvirkning, der går til overnormal profit.

⁶ Omstillingsgevinsten er et udtryk for den gevinst, som tilfalder selskaberne ved at optimere deres investeringsadfærd mm., *jf. nærmere forklaring i punkt 4 i afsnit 6.1.* Omstillingsgevinsten nedvæltes i lønningerne, hvilket bidrager til højere arbejdsudbudsvirkning.

5.1.4 Provenu efter tilbageløb og adfærd (PTA)

Endelig kan provenuvirkningen efter tilbage og adfærd, eller saldobvirkningen, opgøres, som summen af provenuvirkningen efter tilbageløb tillagt de afledte dynamiske provenuvirkninger, jf. ligning P.8.

$$(P.8) \quad \textit{Provenu efter tilbageløb og adfærd} = PT + PI + PO + PA \equiv PTA$$

En nedsættelse af selskabsskattesatsen med 1 pct.-point skønnes at have en saldobvirkning på knap 1,4 mia. kr. (ekskl. tilbageløbet af ændringen i selskabers lønomkostninger). Virkningen af ændring i selskabers lønomkostninger reducerer isoleret set den samlede saldobvirkning med ca. 0,9 mia. kr. jf. ovenfor. Provenuvirkningen efter tilbageløb og adfærd samt selskabsskat og selskabsskat ($PTA, S/S$) er således ca. 2,3 mia. kr., jf. tabel 5.2.

5.2 Eksempler på stilleskruer

I tabel 5.4 er vist eksempler på forskellige stilleskruer i selskabsskattesystemet, hvor de provenumæssige og samfundsøkonomiske effekter er opgjort ved brug af selskabsskattemodelen.

Første element i tabellen er provenumæssige og samfundsøkonomiske konsekvenser ved, at nedsætte/forøge selskabsskattesatsen med henholdsvis 1 og 5 pct. point. Effekterne er angivet opdelt på satsændringer for alle selskaber og udelukkende de ikke finansielle selskaber. Det bemærkes, at provenueffekterne og samfundsøkonomien ikke er symmetriske ved en nedsættelse og forøgelse af selskabsskattesatsen. Det skyldes primært den funktionelle form i særligt overskudsflytningen, der ikke er lineær. Dette indebærer bl.a., at modellens resultater skal folkes med varsomhed ved store forhøjelser af selskabsskattesatsen med mere end 5 pct. point.

Ændring i afskrivningsreglerne:

Effekterne ved en ændring af afskrivningsreglerne svarer på mange måder til effekterne ved en ændring i selskabsskattesatsen, men afviger også på en række områder, som der skal tages højde for, når modellen anvendes til at analysere effekter i afskrivningsreglerne.

En væsentlig afvigelse fra en satsændring er, at afskrivningsreglerne alene påvirker beskattningen af egenkapitalgrundlaget, mens overskudsflytning, overnormalprofit og residualgrundlaget er upåvirket. Det skyldes, at en ændring i afskrivningsreglerne er bundet op på virksomhedernes anvendelse af de konkrete omfattede driftsaktiver i deres produktion i Danmark. Desuden vil en ændring i afskrivningsreglerne, modsat en ændring i selskabsskattesatsen, ikke påvirke investeringsadfærden via lokaliseringseffekten, men alene via den intensive margin. Det skyldes, at ændringer i afskrivningsreglerne typisk kun har en meget beskeden effekt på virksomhedernes gennemsnitlige selskabsskat, som er den betydende for selskabernes lokalisering.

I tabel 5.4 er vist effekterne af en provenuækvivalent lempelse/stramning af afskrivningsreglerne i den umiddelbare varige virkning. Effekterne opgøres ved at udregne den provenuækvivalente satsændring for egenkapitalgrundlaget isoleret. Det vil sige effekten ved en satsnedsættelse med samme umiddelbare provenuvirkning, når der ses bort fra overskudsflytning og skattegrundlaget fra overnormalprofit og residualgrundlag. Endeligt ændres substitutionselasticiteten mellem kapital og arbejdskraft (σ) fra 2,0 til 0,7, så der ikke medregnes en lokaliseringseffekt jf. afsnit 4.3.

Indførelse af et ACE-fradrag

Selskabsskattemodellens primære fokus er at vurdere de provenumæssige og samfundsøkonomiske effekter ved ændringer i selskabsskattesatsen, men med mindre justeringer kan den også bidrage væsentligt til vurderingen af andre ændringer på selskabsskatteområdet.

Et eksempel hvor selskabsskattemodellen kan bidrage er i forbindelse med vurderingen af de økonomiske konsekvenser ved indførelsen af et fradrag i selskabsskatten for normalforrentningen af egenkapitalen, et såkaldt ACE-fradrag (Allowance for Corporate Equity). Analysen og beregningsforudsætningerne er nærmere beskrevet i *bilag E* for et ACE-fradrag svarende til selskabernes risikofri renteomkostninger. Det lægges til grund at ACE-rentesatsen svarer til det strukturelle niveau for en 10-årig statsobligation på 4 pct. (jf. Økonomisk Redegørelse, december 2024). Der gives således ikke fradrag for evt. risikotillæg hos selskaberne.

Tabel 5.4. Økonomiske konsekvenser ved ændring i selskabsskatten

2025-niveau	Umiddelbar provenuvirkning	Provenuvirkning efter tilbage-løb og adfærd	Arbejdsudbud	Samfundsøkonomisk virkning	Forde-lingsvirkning (Gini)	BNP-virkning
	Mio. kr.	Mio. kr.	Personer.	Mio. kr.	Pct.-point	Mio. kr.
Ændring i selskabsskattesatsen for alle virksomheder*						
Nedsættelse med 1 pct. point.	-4.360	-2.330	550	2.340	0,01	13.170
Nedsættelse med 5 pct. point.	-21.290	-12.430	2.600	9.640	0,04	63.880
Forhøjelse med 1 pct. point	4.360	2.210	-560	-2.530	-0,01	-13.240
Forhøjelse med 5 pct. point.	21.820	9.860	-2.910	-14.640	-0,04	-66.820
Ændring i selskabsskattesatsen for ikke finansielle selskaber						
Provenuækvivalent nedsættelse (svarende til 1,3 pct. point)	-4.360	-2.330	540	2.250	0,01	14.640
Provenuækvivalent forhøjelse (svarende til 4 pct. point)	4.360	2.180	-550	-2.500	-0,01	-14.790
Ændring i afskrivningsreglerne						
Provenuækvivalent lempelse (svarende til ½ pct. point**)	-4.360	-4.540	690	1.120	0	7.420
Provenuækvivalent stramning (svarende til ½ pct. point**)	4.360	4.560	-700	-1.030	0	-6.440
Indførelse af ACE-fradrag						
ACE-fradrag uden risikotillæg	-23.700	-23.500	4.315	10.300	0	120.000
Provenuækvivalent nedsættelse af selskabsskattesatsen (svarende til 5,6 pct. point)	-23.700	-14.010	2.880	10.470	0,04	71.090

Anm: * Provenuvirkningen ved en ændring i selskabsskattesatsen udelukkende for de finansielle selskaber indgår ikke i tabellen men kan regnes ved at trække provenuvirkningen af en ændret sats for ikke-finansielle selskaber fra den samlede provenuvirkning. ** Tallet på ½ pct. point er for en generel lempelse af afskrivningsregler, svarende til at den årlige afskrivning stiger med ½ pct. point af aktivets bogførte restværdi, for alle typer af afskrivningsberettigede aktiver og er forbundet med usikkerhed.

Kilde: Skatteministeriet

6. Samfundsøkonomi og BNP

I dette afsnit gennemgås den samfundsøkonomiske virkning og BNP-effekten ved ændringer i selskabsskatten. Der fokuseres på størrelsesordenen af de nævnte økonomiske nøgletal, samt hvordan disse er skønnet. For en nærmere beskrivelse af de enkelte delelementer, der påvirker samfundsøkonomi og BNP, henvises til foregående afsnit.

6.1 Samfundsøkonomi

Den samfundsøkonomiske virkning er et velstands- eller efficiensmål, som overordnet set sigter efter at opgøre den økonomiske gevinst (eller tab) for samfundet som helhed af politikændringer – eksempelvis ændringer i selskabsskatten. Den samfundsøkonomiske virkning tager – så vidt muligt – højde for ændringer i alle relevante markedsmæssige forvriddinger, som har afledte konsekvenser for den samfundsøkonomiske virkning – dvs. både afledte konsekvenser for borgere og det offentlige. Sagt med andre ord søger den samfundsøkonomiske virkning at måle virkningen af, at der sker en ændring i ressourceallokeringen i økonomien.

Den samfundsøkonomiske virkning følger forudsætningerne fra provenuberegningen, og afspejler hermed de samme effekter, herunder de afledte adfærdsvirkninger, som indgår i provenuberegningen.

6.1.1 Gennemgang af effekterne

De samfundsøkonomiske virkninger af ændringer i selskabsskatten udgøres i modellen af fem elementer.

- 1) Udenlandske ejere
- 2) Finansieringsstruktur
- 3) Investeringsadfærd
- 4) Omstillingsgevinst
- 5) Arbejdsudbud
- 6) Overskudsflytning

De enkelte elementer gennemgås nedenfor, hvor notationen følger notationen fra de foregående kapitler.

Ad 1) Udenlandske ejere

Den samfundsøkonomiske virkning afspejler udelukkende virkningen på danske borgers velfærd, og der tages ikke hensyn til de udenlandske borgers velfærd. Ved en nedsættelse af selskabsskatten vil andelen af den overnormale profit, der kan henføres til udenlandske ejere, isoleret set være et samfundsøkonomisk tab for det danske samfund, idet der er tale om en overførsel ud af Danmark.

Den samfundsøkonomiske virkning svarer i dette tilfælde til det beløb, der føres ud af Danmark. Konkret beregnes den samfundsøkonomiske virkning, som de udenlandske ejers andel af den overnormale profit korrigeret for tilbageløb fra udenlandske ejers dividende betalinger i form af udbyttebeskatning, *jf. ligning S.1*:

$$(S. 1) \quad Samf(Udl) = 0,36 * \underbrace{(G^{O,\Pi} \cdot \Delta t^{O,S} + G^{F,\Pi} \cdot \Delta t^{F,S})}_{\text{Umiddelbart provenu vedrørende overnormal profit}} \cdot \underbrace{(1 - 0,05)}_{\text{Korrektion for udlændinges tilbageløb}} \equiv SU$$

Udenlandske ejere forudsættes at udgøre godt 1/3 af den samlede ejerkreds, hvorfor godt 1/3 af den overnormale profit tilfalder udlandet, *jf. appendiks A om tilbageløb*. Heraf forudsættes 5 pct. at løbe tilbage til den danske statskasse i form af tilbageløbet fra udenlandske ejere fx i form af kildeskat på udbytter.⁷ Tilbageløbet fra udenlandske ejere reducerer dermed, hvor stort et beløb der netto føres ud af Danmark.

Ad 2) Finansieringsstruktur

Ændringer i selskabsskatten forvrider det relative prisforhold mellem egenkapital- og gældsfinansiering ved at gøre det mere eller mindre attraktivt at benytte egenkapitalfinansiering. Ændringer i selskabsskatten påvirker således det optimale omfang af gældsfinansiering og dermed forvrider det isoleret set også det optimale investeringsniveau. Selskaberne har i udgangspunktet optimeret deres finansieringsstruktur indtil marginalomkostningerne ved gælds- og egenkapitalfinansiering er ens. Ved marginale ændringer vil selskaberne således være indifferente mellem de to finansieringsformer, hvorfor investeringer på marginalen er egenkapitalfinansieret.

Den samfundsøkonomiske virkning er et udtryk for den afledte virkning på selskabsskatteprovenuet, som kan tilskrives en ændring af finansieringsstrukturen og således en ændring i kapitalapparatet, *jf. ligning S.2*.

$$(S. 2) \quad Samf(Fin) = t_1^{O,S} \cdot \Delta G^{O,E,Fin} + t_1^{F,S} \cdot \Delta G^{F,E,Fin} \equiv SFI$$

Her angiver $\Delta G^{O,E,Fin}$ og $\Delta G^{F,E,Fin}$ ændringen i selskabsskattegrundlaget, som kan tilskrives ændringen i finansieringsstrukturen.

Ad 3) Investeringsadfærd ekskl. arbejdsudbud

Ændringer i selskabsskatten forvrider selskabernes optimale niveau af investeringer, idet det forventede afkast af den marginale investering i den private sektor ændres. Dette kommer til udtryk ved ændrede marginalomkostninger, *usercost*.

Den samfundsøkonomiske virkning er i dette tilfælde et udtryk for den isolerede virkning på selskabsskatteprovenuet, som kan tilskrives ændret investeringsadfærd som følge af ændret efter-skat afkast, *jf. ligning S.3*.

$$(S. 3) \quad Samf(Inv) = t_1^{O,S} \cdot \Delta G^{O,E,Inv} + t_1^{F,S} \cdot \Delta G^{F,E,Inv} \equiv SIN$$

Den samfundsøkonomiske virkning af hhv. ændret finansieringsstruktur og ændret investeringsadfærd er en konsekvens af, at det forventede efter-skat afkast af yderligere investeringer påvirkes af ændringer i selskabsskatten. Konkret ændres marginalomkostningerne ved brug af kapital, det såkaldte *usercost*.

⁷ Se appendiks om tilbageløb for nærmere beskrivelse af tilbageløbet fra udenlandske ejere.

Begge samfundsøkonomiske virkninger udgør effekten på produktionen fra ændringen i forvridningen af *usercost* for kapitalanvendelse, som ændringen i selskabsskatten giver anledning til.

Ydermere afspejler den samfundsøkonomiske virkning sfa. ændret investeringsadfærd også den såkaldte *lokaliseringseffekt*. Det er et udtryk for, at multinationale virksomheder bliver mere (eller mindre) tilbøjelige til at placere deres kapitalapparat og produktion i Danmark, når selskabsskatten i Danmark nedsættes (eller forhøjes).

Ad 4) Omstillingsgevinst

Omstillingsgevinsten er grundlæggende et udtryk for den velfærdsgevinst, der tilfalder selskaberne, når de optimerer deres investeringsadfærd og finansieringsstruktur ved ændringer i selskabsskatten.

Ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen afspejler omstillingsgevinsten, at værdien af at ændre investeringsomfanget (svarende til det marginale afkast af investeringen *efter* skatteændringen) overstiger de marginale omkostninger herved (svarende til *usercost*)

Omstillingsgevinsten kan approksimeres til halvdelen af produktet af ændringen i selskabsskattegrundlaget, som kan tilskrives ændret investeringsadfærd og finansieringsstruktur og ændringen i selskabsskattesatsen, jf. ligning S.4.

$$(S. 4) \quad \text{Omstillingsgevinst} = \frac{1}{2} (\Delta G^{E,Inv} + \Delta G^{E,Fin}) * \Delta t \equiv SOM$$

Omstillingsgevinsten er pr. definition positiv – hvilket afspejler, at selskabernes velfærd øges både ved en forhøjelse og en nedsættelse af selskabsskatten – da selskaberne ellers ikke ville ændre adfærd.

Ad 5) Arbejdsudbud

Ændringer i selskabsskatten påvirker arbejdsudbuddet, som følge af ændret timeproduktivitet i de private virksomheder. Timeproduktiviteten ændres, når det optimale investeringsomfang tilpasses det nye efter-skat afkast af ekstra investeringer, jf. *ovenstående afsnit om investeringsadfærd*. På sigt vil arbejdskraftens ændrede produktivitet sætte sig i et generelt ændret lønniveau, som er jævnt fordelt over indkomstfordelingen, jf. *nærmere forklaring i kapitel 7*.

Den samfundsøkonomiske virkning af ændret arbejdsudbud udgøres derimod tilnærmelsesvis alene af den dynamiske provenuvirkning for det offentlige – vel at mærke den del af det dynamiske provenu, der kan henføres til ændringen i arbejdsudbuddet som følge af substitutionseffekten (dvs. når der ses bort fra den del af den dynamiske provenuvirkning, der kan henføres til indkomsteffekten), jf. *nærmere forklaring i kapitel 2 i Skatteøkonomisk Redegørelse 2023*.

Den samfundsøkonomiske virkning kan dermed regnes som i ligning S.5:

$$(S. 5) \quad \text{Provenu af ændret arbejdsudbud} = \underbrace{0,10}_{\substack{\text{Samfunds-} \\ \text{økonomisk} \\ \text{virkning pr. kr.} \\ \text{i ændring af de} \\ \text{disponible indkomster}}} \cdot \text{virkning på de disponible indkomster} \equiv SAU$$

I boks 6.1 gennemgås, hvordan virkningen på de disponible indkomster bestemmes.

Boks 6.1. Virkning på de disponible indkomster af den del af selskabsskatten, der nedvæltes i lønnen

Som nærmere beskrevet i kapitel 7 vil ændringer i selskabsskatten i første instans påvirke de ansatte i den private sektor. På lang sigt vil gevinsten fordele sig proportionalt på tværs af indkomstfordelingen, da en generel ændring af lønsummen for den private sektor har en afsmittende virkning på lønningerne i den offentlige sektor, der tilpasses lønniveauet i den private sektor, samt på de satsregulerede overførsler, der reguleres efter det generelle lønniveau mv.

Dermed vil den initiale lønsumsvirkning (75 pct. af det umiddelbare provenu), der nedvæltes i lønnen ikke svare til den endelige virkning på den samlede lønsum, når der er taget højde for de beskrevne mekanismer ovenfor. Beregningsrækkefølgen uddybes nedenfor.

Udgangspunktet er den umiddelbare provenuvirkning, *jf. række a i tabel 6.1*. Hertil lægges en omstillingsgevinst, der opstår som følge af, at virksomhederne ændrer adfærd og initialt opnår en gevinst via denne ændrede adfærd. Det er forudsat, at efterspørgslen er perfekt elastisk (udenlandske investorer har et eksogent afkastkrav), hvilket indebærer, at hele omstillingsgevinsten tilfalder lønmodtagerne og deraf nedvæltes i lønnen⁸, *jf. række b i tabel 6.1*.

Der skal samtidig tages højde for, at 25 pct. af det umiddelbare provenu udgøres af overnormal profit, således at det er 75 pct. af det umiddelbare provenu, der nedvæltes i lønnen, *jf. række c i tabel 6.1*.

Hertil lægges tilbageløb af ændring i selskabers lønomkostninger, der ligeledes nedvæltes i lønnen, *jf. række d i tabel 6.1*.

Det er denne virkning, som i første instans nedvæltes i de private lønninger. For at finde den relative virkning divideres derfor med den samlede private lønsum (før skat), *jf. række e i tabel 6.1*. I det det forudsættes, at denne virkning ikke påvirker Gini-koefficienten i nævneværdigt omfang, gælder det, at der er samme relative ændring på tværs af alle indkomstdeciler. Derved er det denne virkning (på i dette tilfælde 0,38 pct.), som vil gælde for alle lønmodtagere og personer på overførselsindkomst, *jf. række e i tabel 6.1*.

Ved at gange denne procentsats på den samlede disponible løn- og overførselsindkomst, fås virkningen på de disponible indkomster som et samlet kronebeløb, *jf. række f i tabel 6.1*.

Tabel 6.1. Regneeksempel på lønsumsvirkning ved en nedsættelse af selskabsskatten med 1 pct.-point

Beregningstrin	Forklaring	Regneeksempel
a= Grundlag * satsændring	Umiddelbart provenu, mio. kr.	4.370
b= a + omstillingsgevinst	Umiddelbart provenu tillagt omstillingsgevinst, mio. kr.	4.380
c= b - a*0,25	Overnormal profit fratrækkes (25 pct.), mio. kr.	3.290
d= c + tilbageløb af ændring i selskabers lønomkostninger	Tilbageløb af ændring i selskabers lønomkostninger tillægges, mio. kr.	4.290
e= d / (privat lønsum før skat)	Divider med den private lønsum (før skat), pct.	0,38%
f= e * (den samlede disponible løn- og overførselsindkomst)	Gang med den samlede disponible løn- og overførselsindkomst, mio. kr.	5.250

Kilde: Skatteministeriet

⁸ Dette følger af det generelle skatteøkonomiske princip om, at den mest inelastiske side (af hhv. udbuds- eller efterspørgselssiden) bærer den største del af skattebyrden.

Ad 6) Overskudsflytning

Overskudsflytning er udtryk for, at multinationale virksomheder ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen i Danmark flytter en del af virksomhedsoverskuddet fra beskatning i udlandet til beskatning i Danmark. Det har isoleret set en provenuvirkning for det offentlige – i form af øget dansk selskabsskat – der opgøres som en samfundsøkonomisk gevinst. Derudover har overskudsflytning ingen realøkonomisk betydning for dansk økonomi.

Den samfundsøkonomiske virkning af overskudsflytning opgøres således som provenuet af ændret overskudsflytning, jf. ligning (S.6).

$$(S.6) \quad Samf(TP) = \Delta G^{O,TP} \cdot t_1^{O,S} + \Delta G^{F,TP} \cdot t_1^{F,S} \equiv STP_s$$

Hvor $\Delta G^{O,TP}$ er ændringen i selskabsskattegrundlaget for ikke-finansielle selskabers som følge af ændret overskudsflytning. Tilsvarende er $\Delta G^{F,TP}$ ændringen i selskabsskattegrundlaget for finansielle selskaber.

6.1.2 Nedsættelse af selskabsskatten med 1 pct.-point

En nedsættelse af selskabsskatten med 1 pct.-point skønnes samlet set at medføre en samfundsøkonomisk gevinst på 2.340 mio. kr., jf. tabel 6.2.

En nedsættelse af selskabsskatten med 1 pct.-point indebærer en reduktion af udlændinges selskabsskattebetaling for overnormal profit med ca. 370 mio. kr., der isoleret set er et samfundsøkonomisk tab for Danmark. Øgede investeringer i Danmark sfa. både ændret finansieringsstruktur, investeringsadfærd og omstillingsgevinsten herved indebærer en samfundsøkonomisk gevinst på samlet ca. 880 mio. kr. og det øgede arbejdsudbud medfører samfundsøkonomiske gevinster på ca. 520 mio. kr. Samlet set er der tale om forholdsvis store samfundsøkonomiske gevinster ved en nedsættelse af selskabsskatten.

Tabel 6.2. Samfundsøkonomi ved en nedsættelse af selskabsskat med et pct. point

Faktorpriser, 2025-niveau	Selskabsskattemodel
Udenlandske ejere (SUE_s)	-370
Finansieringsstruktur	130
Investeringsadfærd (SIA_s)	730
Omstillingsgevinst (SOM_s)	20
Overskudsflytning (STP_s)	1.300
Arbejdsudbud (SAU_s)	520
Samlet	2.340

Kilde: Skatteministeriet

En alternativ måde at fortolke og beregne den samfundsøkonomiske virkning er ved at se på forskellen mellem det statslige merprovenu ved at ændre selskabsskatten og provenuvirkningen af en forvriddningsneutral kompensation, der stiller borgerne (virksomhedsejere og lønmodtagere mm.) uforandret. Det indebærer samlet set en samfundsøkonomisk virkning på ca. 2.340 mio. kr., jf. kolonne (6) i tabel 6.3, hvilket svarer til den samfundsøkonomiske virkning, der fremgår af tabel 6.2. De to metoder er således konsistente og vil altid nå frem til det samme resultat, og der er alene tale om to forskellige måder at beregne og præsentere den samfundsøkonomiske virkning på. De enkelte elementer i tabel 6.3 er kommenteret mere dybdegående under tabellen.

Tabel 6.3. Samfundsøkonomi ved en nedsættelse af selskabsskat med 1 pct. point

Mio. kr. (2025-niveau)	Ændring af selskabsskat			Ækvivalerende kom- pensation		Forskel	
	Staten	Borgere mv.	Udlæn- dinge	Staten	Borgere mv.	Staten	Borgere mv.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6) = (1)-(4)	(7) = (2)- (5)
Umiddelbar virkning	-4.360	3.980	390	-4.920	4.920	550	-940
- heraf ændring i overnormal profit	-1.090	700	390				
Tilbageløb	640			620		20	0
Tilbageløb af selskabers æn- drede lønomkostninger	-920						
Adfærd, ekskl. arbejdsudbud	2.170	20	-1.300			2.170	
- heraf ændret finansierings- struktur	130						
- heraf investeringsadfærd	730	20					20
- heraf overskudsflytning	1.300		-1.300				
I alt ekskl. arbejdsudbud	-2.480	4.920	-930	-4.300	4.920	1.820	0
Arbejdsudbud	150	0		-370		520	
I alt	-2.330	4.920	-930	-4.660	4.920	2.340	0

Kilde: Skatteministeriet

Staten opnår et umiddelbart mindreprovenu på i alt 4.360 mio. kr. ved en selskabsskattenedsættelse på 1 pct.-point, *jf. søjle (1) i tabel 6.3*. Virksomhederne vil som følge heraf øge deres investeringer, hvorved statens provenutab reduceres. Efter tilbageløb og adfærd skønnes nedsættelsen af selskabsskatten at medføre et mindreprovenu på 2.330 mio. kr., *jf. sidste række i søjle (1) i tabel 6.3*, når tilbageløbet af ændring i selskabers lønomkostninger medregnes.

De danske virksomheder opnår en umiddelbar gevinst på 3.980 mio. kr., *jf. søjle (2) i tabel 6.3*. De udenlandske virksomheder opnår en umiddelbar gevinst på 390 mio. kr.

Alternativt kunne staten kompensere de danske virksomheder med -4.920 mio. kr., hvilket vil tilvejebringe samme velfærd for danskere borgere som i fravær af nedsættelsen af selskabsskatten, *jf. første række i søjle (4) og (5) i tabel 6.3*. Det svarer til et mindreprovenu for staten på ca. 4.660 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd, *jf. sidste række i søjle (4) i tabel 6.3*.

Efterfølgende beregnes den samfundsøkonomiske virkning som forskellen mellem virkningen på statens finanser efter tilbageløb og adfærd ved at nedsætte selskabsskatten med 1 pct.-point ekskl. tilbageløbet af ændring i selskabers lønomkostninger (-920 mio. kr.) og kompensationen til de danske virksomheder (-1.820 mio. kr.). Den samfundsøkonomiske gevinst kan således opgøres til ca. 2.340 mio. kr., *jf. sidste række i søjle (6) i tabel 6.3*.

6.2 BNP

6.2.1 BNP-effekt ved en ændring af selskabsskatten

BNP opgøres som summen af BNP-effekten af ændret investeringsadfærd og ændret arbejdsudbud, *jf. ligning B.1*.

$$\begin{aligned}
 (B.1) \quad \text{virkning på BNP} &= \text{BNP}(\text{ændret investeringsadfærd}) \\
 &+ \text{BNP}(\text{ændret arbejdsudbud})
 \end{aligned}$$

Hertil kommer et tillæg fra det såkaldte automatiske tilbageløb, se *kapitel 4.5 i Skatteøkonomisk Redegørelse 2021 for en nærmere forklaring heraf*. Der er i nærværende dokumentation set bort fra effekten af det automatiske tilbageløb. Det indebærer, at BNP-effekten ved at sænke selskabsskatten alt andet lige undervurderes.

BNP-effekten af ændret investeringsadfærd kan (for et givet arbejdsudbud) beregnes som den samlede ændring i produktionen, dvs. som summen af ændringen i arbejdsindkomst og bruttoresultat, jf. *ligning B.2*.

$$(B.2) \quad BNP(\text{ændret investeringsadfærd}) = \Delta(W \cdot L + UC \cdot K) \equiv BIA_s$$

Det bemærkes, at der er relativ stor forskel på den samfundsøkonomiske virkning og BNP-effekten af ændret investeringsadfærd. Det skyldes, at de afledte virkninger på størrelsen af kapitalapparatet og lønniveauet mv. via ændrede investeringer har en større effekt på BNP end på samfundsøkonomien, fordi den samfundsøkonomiske virkning heraf alene afspejler virkningen på skatteprovenu, mens effekten på BFI afspejler hele ændringen i virksomhedernes bruttooverskud inkl. afskrivninger og øget lønsum.

Ændring i arbejdsudbuddet består alene af den del, der nedvæltes i lønnen og antages beregningsteknisk at svare til BNP-effekten af en tilsvarende ændring af en fordelingsækvivalent ændring af indkomstskatter, der indebærer samme samlede ændring i lønsummen, som ved ændring af selskabsskatten, jf. *afsnit 6.1*. Det indebærer, at BNP-effekten af ændret arbejdsudbud kan skønnes via en ændring af arbejdsmarkedsbidraget, da arbejdsmarkedsbidraget i lighed med selskabsskatten, indebærer en proportional påvirkning af indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten. BNP-effekten af ændret arbejdsudbud skønnes generelt at udgøre 2,2 gange virkningen på lønsummen⁹, jf. *ligning B.3*.

$$(B.3) \quad BNP(\text{arbejdsudbud}) = 2,2 \cdot \text{lønsumsvirkning} \equiv BAU_s$$

I tabel 6.3 er vist BNP effekten ved at nedsætte selskabsskattesatsen med 1 pct. point. Overskudflytning indebærer ikke en realøkonomisk virkning og dermed ej heller påvirker BNP.

Tabel 6.3. BNP-effekt ved en nedsættelse af selskabsskatten med 1 pct. point i faste priser

Faktorpriser, 2025-niveau	BNP-effekt i den nye model
	<i>Mio. kr.</i>
Investeringsadfærd (BIA_s)	12.590
Arbejdsudbud (BAU_s)	580
Samlet	13.170

Kilde: Skatteministeriet

⁹ For en nærmere forklaring henvises til kapitel 2 i *Skatteøkonomisk Redegørelse 2023*.

7. Fordelingsmæssige effekter

I dette afsnit gennemgås de fordelingsmæssige virkninger af ændringer i selskabsskatten.

7.1 Virkning på indkomstforskelle målt ved Gini-koefficienten

Fordelingseffekten af en ændret skat afspejler sædvanligvis den umiddelbare fordeling af selve betalingen af skatten. Selskabsskatten er dog en skat på erhvervslivet - ikke på husholdningerne. Den umiddelbare selskabsskattebetaling påhviler dermed erhvervene, hvorved de enkelte husholdninger ikke umiddelbart påvirkes af ændret selskabsskat. Dette er dog ikke udtryk for den endelige belastning for husholdningerne, idet virksomheder i sidste ende vil videreføre belastningen fra selskabsskatten til husholdningerne. Dette vil ske via en kombination af lavere, eller højere, lønninger og reducerede, eller større, afkast til virksomhedernes ejere.

Det skønnes, at 75 pct. selskabsskatten nedvæltes i lønningerne, mens de resterende 25 pct. nedvæltes i afkastet til ejerne (overnormal profit), *jf. kapitel 2*. Fordelingsvirkningerne er forskellige for den del, der nedvæltes i løn, og den del, der overvæltes i overnormal profit.

Fordelingsvirkninger af nedvæltning i løn

Det skønnes, at 75 pct. af selskabsskatten nedvæltes i lavere lønninger, der i første instans påvirker de ansatte i den private sektor. En generel ændring af lønsummen for den private sektor har en afsmittende virkning på lønningerne i den offentlige sektor, der tilpasses lønniveauet i den private sektor, samt på de satsregulerede overførsler, der reguleres efter det generelle lønniveau mv. De offentlige lønninger og overførselsindkomsterne lægges til grund også at blive forøget eller reduceret over tid, svarende til den relative ændring af det generelle lønniveau i den private sektor.

Dermed vil de ca. 75 pct. af selskabsskatten, der nedvæltes i lavere lønninger, ikke i nævneværdigt omfang påvirke indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten.

Nedvæltning i løn skønnes derfor i sidste ende at indebære omtrent den samme relative ændring af den disponible indkomst på tværs af alle indkomstgrupper – og påvirker dermed samlet set ikke indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten i nævneværdig grad.

Fordelingsvirkninger af overnormal profit

Den del af en selskabsskatteændring, der nedvæltes i overnormal profit, vil tilfalde ejerne af de virksomheder, som påvirkes af ændringen i selskabsskatten. Den overnormale profit skønnes at følge de ejerandele, der præsenteres i tabel A.1 i appendiks A. Det er imidlertid udelukkende den andel af den overnormale profit, som tilfalder husholdningerne, der forventes at påvirke indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten. Det skønnes, at ca. 30 pct. af den overnormale profit, svarende til 8 pct. af det umiddelbare provenu tilfalder husholdningerne i form af øget aktieindkomst, *jf. kolonne (1) i tabel 7.1*. Den del af den overnormale profit, der tilfalder fonde, pensionselskaber eller det offentlige skønnes ikke at påvirke indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten i nævneværdig grad.

Den del af en nedsættelse af selskabsskatten, der går til husholdningerne via overnormal profit, forventes at have samme fordelingsvirkning som en provenuækvivalent forøgelse af aktieindkomsterne efter skat. En hypotetisk forøgelse af aktieindkomsterne, som øger de disponible indkomster med ca. 4,4 mia. kr. – hvilket svarer til den umiddelbare provenuvirkning af at nedsætte selskabsskattesatsen fra 22 til 21 pct.-point – indebærer isoleret set en forøgelse af indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten på 0,01 pct. point, *jf. kolonne (3) i tabel 7.1.*

Tabel 7.1. Fordelingsvirkning ved at nedsætte selskabsskatten med 1 pct.-point

	Andel af det umiddelbare provenu	Isoleret virkning på Gini-koefficienten ved en umiddelbar lempelse på 4,4 mia. kr.	Samlet virkning på Gini-koefficienten ved en umiddelbar nedsættelse af selskabsskatten på 4,4 mia. kr.
	(1)	(2)	(3) = (1) * (2)
	Pct.	Pct.-point	Pct.-point
Nedvæltning i løn mv.	75	0,00	0,00
Overnormal profit	25	0,04	0,01
- heraf husholdninger	8	0,10	0,01
- heraf pensionsselskaber	2	0,00	0,00
- heraf fonde	5	0,00	0,00
- heraf det offentlige	1	0,00	0,00
- heraf udland	9	0,00	0,00
I alt	100	-	0,01

Anm: De skønnede andele af overnormal profit følger ejerandelene i tilbageløbsberegningen for ændringer i selskabsskatten. Det er beregningsteknisk antaget, at fordelingsvirkningerne af den del af den overnormale profit, der går til husholdningerne, følger en provenuækvivalent ændring af aktieindkomsterne efter skat, hvor den gns. aktieindkomstsskat udgør godt 40 pct. Effekten på de 0,05 pct.-point fra overnormal profit kan tolkes som en vægtet effekt fra Gini-virkningen fra husholdningers ejerandel, dvs. $\frac{6}{20} \cdot 0,16 = 0,05$.

Kilde: Skatteministeriet baseret på Lovmodelberegninger på baggrund af en 3,3 pct. stikprøve af befolkningen i år 2021 fremregnet til 2025-niveau med forudsætningerne i Økonomisk Redegørelse, august 2024.

Det bemærkes, at der er tale om en meget beskeden virkning på indkomstfordelingen målt ved Gini-koefficienten, der svarer til ca. halvdelen af en provenuækvivalent ændring af bundskatten¹⁰.

¹⁰ To skatteændringer siges at være provenuækvivalente, når de indebærer den samme umiddelbare provenuvirkning for staten.

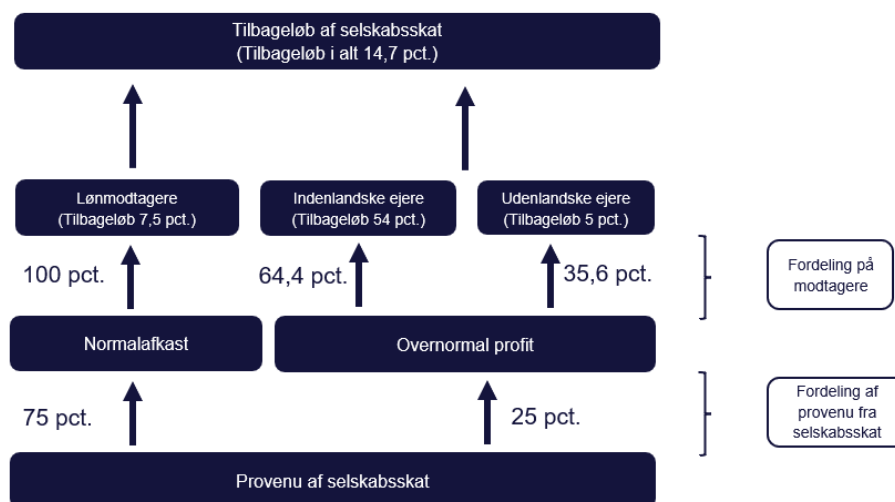
Appendiks A: Tilbageløb

I følgende gennemgås de nærmere forudsætninger samt beregningsmetode af tilbageløbsberegningen i selskabsskattemodellen. Beskrivelsen fokuserer på den almindelige selskabsskat og omfatter ikke kulbrintebeskattede selskaber (Nordsøen).

Overordnet om tilbageløb af andre skatter og afgifter

Tilbageløb betegner den del af en skattelempelse eller skattestramning, der automatisk vil 'løbe' tilbage i statskassen i form af øgede (eller færre) indtægter fra øvrige skatter, fx moms og punktafgifter. Tilbageløbet af andre skatter og afgifter ved en ændring i selskabsskattesatsen afhænger af, hvem der i den endelige instans berøres af den ændrede beskatning. I Selskabsskattemodellen beregnes et samlet tilbageløb fra andre skatter og afgifter på 14,7 pct., jf. figur A.1.

Figur A.1 Oversigt over tilbageløb ved en ændring af selskabsskatten

Det forudsættes, at størstedelen af selskabernes skattepligtige overskud på lang sigt kan henføres til et normalafkast til investorerne (nedvæltning i løn) (75 pct.) og en mindre del af selskabernes skattepligtige indkomst (25 pct.) vil afspejle overnormal profit jf. figur A.1.

Overnormal profit

Overnormal profit betegner den del af afkastet på en investering, der evt. ligger ud over investorens alternativafkast. Overnormal profit vil typisk kun fremkomme, hvis der er tale om udnyttelse af en knap ressource, fx naturressourcer, eller i tilfælde af svag konkurrence.

Tilbageløbet for ejere, der har overnormal profit, udregnes som et vægtet gennemsnit af de relevante skattesatser og ejerandele *jf. tabel A.1.*

Konkret skønnes, at husholdninger og fonde udgør størstedelen af de indenlandske ejere, mens det offentlige og pensionsselskaber kun udgør en mindre del af de indenlandske ejere. Det giver et samlet tilbageløb fra indenlandske ejere på ca. 53,5 pct., *jf. tabel A.1.*

Tabel A.1 Tilbageløb fra indenlandske ejere

pct.	Tilbageløbs- sats	Anvendte ejerandele	Samlet tilba- geløb
	(1)	(2)	(3)=(1)*(2)
Pensionsselskaber			
Pensionsafkastskat	15,3		
Effektiv marginalsat på pensionudb.	52,1		
Tilbageløb fra beskatning, der påvirker den disponible indkomst ¹⁾	23		
Samlet tilbageløb fra pensionsselskaber	69	13,7	9,4
Husholdninger			
Gns. effektiv aktieindkomstskat	38,7		
Tilbageløb fra beskatning, der påvirker den disponible indkomst ¹⁾	23		
Samlet tilbageløb fra husholdninger	53	48	25,4
Stat, kommuner mv. (det offentlige)			
Andel af udbytte og avance	100	5,5	5,5
Fonde			
Samlet tilbageløb fra fonde	40	32,8	13,1
I alt		100	53,5

Anm.: Alle tabellens tal er opgjort i pct.

1) Den anvendte tilbageløbsfaktor er dokumenteret i Skatteøkonomiske Redegørelse 2019 og Dokumentationsnotat om opgørelse af nettoafgiftsfaktoren, Finansministeriet.

Kilde: Skatteministeriet.

Tilbageløb fra udenlandske ejere

Det er forbundet med usikkerhed at skønne over hvor stor en andel af de overskud, der betales dansk selskabsskat af, som ejes af hhv. danskere og udlændinge. Der er ingen direkte opgørelse af dette, da selskaber kan ejes helt eller delvist af andre selskaber, fonde mv. Skønnet for ejerfordelingen i *tabel A.2* er baseret på egne beregninger samt data fra Danmarks Statistik og de åbne skatfelister.

Tilbageløbet fra udenlandske ejere skønnes til i størrelsesordenen 5 pct., der kan henføres til betaling af dansk kildeskat. De 5 pct. er et skøn baseret på, at kildeskatter som regel aftales til 0-15 pct. i Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande. Det indgår desuden ofte i dobbeltbeskatningsaftalerne, at udenlandske pensionsselskaber er fritaget for dansk kildeskat. Ydermere vil et EU-baseret moderselskab til et dansk datterselskab ligeledes være fritaget for dansk kildeskat *jf. EU's moder-datterselskabsdirektiv.*

Det giver et samlet, vægtet tilbageløb på ca. 36,2 pct. fra overnormal profit ved en ændring af selskabsskatten, *jf. tabel A.2.*

Tabel A.2 Samlet tilbageløb fra overnormal profit

Pct.	Tilbageløbssats	Anvendte ejerandele	Samlet tilbageløb
	(1)	(2)	(3)=(1)*(2)
Indenlandske ejere	53,5	64,4	34,4

Udenlandske ejere	5	35,6	1,8
I alt		100	36,2

Kilde: Skatteministeriet.

Nedvæltning i løn

Antages en neoklassisk investeringsmodel, vil en nedsættelse af selskabsskatten medføre yderligere investeringer i kapitalapparatet, da virksomhederne investerer indtil marginalproduktet af kapital, svarer til usercost. Dette medfører en højere effektivitet pr. arbejdstime, som i sidste ende vil sætte sig i højere løn i den private sektor, hvoraf der vil blive betalt skatter og afgifter.

En generel forøgelse af lønsummen i den private sektor har en afsmittende virkning på lønningerne i den offentlige sektor, der tilpasses lønniveauet i den private sektor, samt på de satsregulerede overførsler, der reguleres efter det generelle lønniveau mv. De offentlige lønninger og overførselsindkomsterne skønnes dermed også at blive forøget over tid (hvis der ikke antages politisk prioritering, der fx fastholder samme niveau for offentligt forbrug), svarende til den relative forøgelse af det generelle lønniveau i den private sektor. Nedvæltningen i løn forudsættes at svare til ministeriernes sædvanlige regneprincipper, som indebærer et tilbageløb på 7,5 pct.

Tilbageløb fra ændringen i selskabers lønomkostninger

Provenueffekten af tilbageløbet som følge af selskabernes ændrede lønomkostninger antages ligeledes, at nedvæltes fuldt ud i den private lønsum, hvorfor der ligeledes vil være et tilbageløb af denne effekt med en tilsvarende tilbageløbssats på 7,5 pct.

Provenueffekten af selskabernes ændrede lønomkostninger vil afhænge af, hvor meget selskabsskattesatsen ændres *jf. ligning P.6*. Ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen på 1 pct. point, kan tilbageløbet beregnes til ca. 1 mia. kr. Tilbageløbet af effekten beregnes herefter til 7,5 pct. · 1 mia. kr. = 75 mio. kr. Det betyder, at provenueffekten af selskabernes ændrede lønomkostninger inkl. tilbageløb heraf medfører et mindreprovenu på ca. 920 mio. kr., *jf. tabel 5.1*.

Appendiks B: Overskuds- flytning

Overskudsflytning blandt multinationale selskaber sker hovedsageligt gennem flytning af ren indkomst via royaltymbetalinger for patentrettigheder, som selskaberne har rykket til en afdeling i et skattelyland, via kapitaliseringen af selskaberne eller via transfer pricing, hvor den reelle økonomiske aktivitet forbliver uændret i destinationslandet.

Skatteministeriet har hidtil anvendt en følsomhed i overskudsflytning blandt multinationale selskaber lokaliseret i Danmark, når selskabsskattesatsen ændres, med en semielasticitet på normalt -1,35 for overskudsflytning. Semielasticiteten er baseret på resultater fra et studium, (Huizinga og Laeven, 2008), som estimerer en semielasticitet for overskudsflytning på baggrund af data fra europæiske multinationale selskaber i årene 1999-2000. Siden da er der udgivet flere estimater på denne semielasticitet. Til at vurdere, hvorvidt denne semielasticitet stadig er retvisende til brug i Selskabsskattemodellen, har Skatteministeriet sammenlignet med to metastudier, som sammenlagt har kigget på 63 separate studier. Heckemeyer og Oversech (2017) sammenligner 27 studier og finder, på tværs af disse, en gennemsnitlig semielasticitet på 1,52. Derimod finder Beer m.fl. (2018), som vurderer 36 studier, en gennemsnitlig semielasticitet på 0,72. Dette peger først og fremmest på, at der er stor usikkerhed, når følsomheden for overskudsflytning skal findes ud fra data. I et nyere studie af Beer m.fl. (2020) vises det, at der har været en tendens til mere overskudsflytning i senere år, idet konsensusestimateret for semielasticiteten udgør ca. 0,6 i 1990, mens den udgør 1,5 i 2015. Det peger på, at der generelt har været en stigende tendens i overskudsflytning generelt.

Siden år 2000 har Danmark i gennemsnit eksporteret varer og services svarende til 53 pct. af BNP. Til sammenligning har andre udviklede økonomier, som Tyskland (42 pct.), Sverige (44 pct.) og USA (11 pct.) eksporteret relativt mindre ift. BNP. Dette peger på, at Danmark i høj grad er et globaliseret land, hvor mulighederne for overskudsflytning er større end i andre lande. Samtidig er der en tendens til, at der sker relativt mere overskudsflytning til og fra mindre europæiske lande sammenlignet med større lande. Huizinga og Laeven (2008) finder fx, at semielasticiteten i Tyskland, Frankrig, Spanien, Italien og Storbritannien er under 1, mens semielasticiteten skønnes at være over 1 i fx Danmark, Belgien, Holland og Portugal. Desuden er den skønnede semielasticitet i studiet på 1,37 i Danmark højere end det uvægtede gennemsnitlige skøn blandt europæiske lande, som udgør 1,31. Vægtes gennemsnittet med udgangspunkt i det aggregerede overskud på tværs af lande præsenteret i studiet, er den gennemsnitlige semielasticitet betydeligt lavere, ca. 0,72, idet de store lande har lavere semielasticiteter og mere overskud.

Selvom semielasticiteten på -1,35 ligger i den høje ende af spændet mellem estimaterne i de to metastudier (Heckemeyer og Oversech (2017) og Beer m.fl. (2018)), peger ovenstående på, at den nuværende semielasticitet stadig er retvisende. Ydermere bemærkes det, at ovenstående metastudier er baseret på studier fra forskellige lande. Det er med til at skabe endnu større usikkerhed ved skønnet, idet der kan være en vis spredning på semielasticiteterne fra land til land.

Semielasticiteten skal forstås ved, at selskabsskattegrundlaget (dvs. rapporteret selskabsskattepligtigt overskud) i Danmark forventes at stige (falde) med 1,35 pct., når selskabsskattesatsen reduceres (hæves) med 1 pct. point. Heraf antages det endvidere, at halvdelen vedrører mindre spekulation i tynd kapitalisering og den anden halvdel vedrører transfer pricing.

Overskudsflytning i den finansielle sektor

Selskabsskattemodellen beregner også effekten af overskudsflytning ved ændring i selskabsskatten i den finansielle sektor. Flere studier indikerer, at der er væsentlige forskelle i størrelsesordenen på følsomheden i de to sektorer, men giver ikke et entydigt billede af niveauet. Fx finder Merz og Overesch (2016), at semi-elasticiteten i den finansielle sektor er dobbelt så stor som for ikke-finansielle selskaber. Samtidig estimerer Fatica og Gregori (2020), baseret på bankers country-by-country reports, en semi-elasticitet for Danmark i perioden 2014 til 2016 på -1,4 (ca. svarende til den anvendte semi-elasticitet på -1,35). Der er således en relativt store spredning i studierne estimationer af semi-elasticiteten. I modellen er det på dette grundlag forsimplet lagt til grund, at der er samme overskudsflytning i den finansielle og ikke-finansielle sektor

Appendiks C: Følsomhedsanalyse

I følgende er vist hvordan de provenumæssige og samfundsøkonomiske effekter ved en nedsættelse af selskabsskatten fra 22 pct. til 21 pct. ændrer sig, hvis forudsætningerne for den initiale kalibrering af centrale parametre justeres.

I tabel C.1 er vist effekten af at ændre substitutionselasticiteten mellem kapital og arbejdskraft (σ). I den nuværende modelkalibrering er elasticiteten sat til 2. En højere værdi vil trække i retning af at en nedsættelse af selskabsskattesatsen har en større effekt på investeringerne og vil altså trække i retning af en højere selvfinansierungsgrad. Intuitionen er at kapital lettere kan erstatte arbejdskraft og at produktionen derfor er mindre bundet af størrelsen på arbejdsudbuddet.

Tabel C.1 Følsomhed ift. substitutionselasticitet mellem kapital og arbejdskraft (σ) ved en nedsættelse af selskabsskatten med 1 pct.-point

2025-niveau, mio. kr.	$\sigma=1$	$\sigma=1,5$	$\sigma=2$	$\sigma=2,5$	$\sigma=3$
Provenumæssige effekter					
Umiddelbart provenu	-4.360	-4.360	-4.360	-4.360	-4.360
Tilbageløb	640	640	640	640	640
Tilbageløb af ændring i selskabers lønomkostninger	-920	-920	-920	-920	-920
Provenu efter tilbageløb	-4.650	-4.650	-4.650	-4.650	-4.650
Adfærd, ekskl. AU	1.960	2.140	2.320	2.500	2.680
- heraf ændret finansierungsstruktur	130	130	130	130	130
- heraf investeringsadfærd	360	550	730	920	1.110
- heraf overskudsflytning	1.320	1.310	1.300	1.300	1.290
Arbejdsudbud	150	150	150	150	150
Provenu efter tilbageløb og adfærd	-2.680	-2.500	-2.330	-2.150	-1.970
Samfundsøkonomiske effekter					
Udland	-370	-370	-370	-370	-370
Finansierungsstruktur	130	130	130	130	130
Investeringsadfærd	360	550	730	920	1.110
Omstillingsgevinst	10	20	20	20	30
Overskudsflytning	1.320	1.310	1.300	1.300	1.290
Arbejdsudbud	520	520	520	520	520
Samlet	1.970	2.150	2.340	2.520	2.700
BNP af investeringsadfærd og arbejdsudbud					
Investeringsadfærd	6.290	9.460	12.590	15.730	18.890
Arbejdsudbud	580	580	580	580	580
Samlet	6.870	10.040	13.170	16.310	19.470

Anm: Søjlen markeret med fed er modellens nuværende kalibrering

Kilde: Skatteministeriet.

I tabel C.2 er vist effekten ved at ændre de økonomiske og skattemæssige afskrivninger fra den nuværende værdi på henholdsvis 0,9 og 0,8 pct. En højere afskrivningssats vil trække i retning af en lavere effekt af satsnedsættelsen på investeringsadfærden. Det skyldes, at selskabsskatten generelt har en mindre relativ betydning for størrelsen på user cost, hvorfor en nedsættelse af satsen derfor vil have en mindre effekt på investeringerne.

Tabel C.2 Følsomhed ift. skattemæssige afskrivninger (δ^s) ved en nedsættelse af selskabsskatten med 1 pct.-point

2025-niveau, mio. kr.	$\delta^s = 0,07$ $\delta = 0,08$	$\delta^s = 0,08$ $\delta = 0,08$	$\delta^s = 0,09$ $\delta = 0,08$	$\delta^s = 0,10$ $\delta = 0,08$	$\delta^s = 0,11$ $\delta = 0,08$
Provenumæssige effekter					
Umiddelbart provenu	-4.360	-4.360	-4.360	-4.360	-4.360
Tilbageløb	640	640	640	640	640
Tilbageløb af ændring i selskabers lønomkostninger	-910	-910	-920	-930	-940
Provenu efter tilbageløb	-4.630	-4.640	-4.650	-4.650	-4.660
Adfærd, ekskl. AU	2.700	2.490	2.320	2.190	2.080
- heraf ændret finansieringsstruktur	130	130	130	130	130
- heraf investeringsadfærd	1.130	910	730	590	480
- heraf overskudsflytning	1.280	1.290	1.300	1.310	1.320
Arbejdsudbud	150	150	150	150	150
Provenu efter tilbageløb og adfærd	-1.930	-2.150	-2.330	-2.460	-2.580
Samfundsøkonomiske effekter					
Udland	-370	-370	-370	-370	-370
Finansieringsstruktur	130	130	130	130	130
Investeringsadfærd	1.130	910	730	590	480
Omstillingsgevinst	30	20	20	20	10
Overskudsflytning	1.280	1.290	1.300	1.310	1.320
Arbejdsudbud	520	520	520	520	520
Samlet	2.720	2.510	2.340	2.200	2.090

Anm: Søjlen markeret med fed er modellens nuværende kalibrering

Kilde: Skatteministeriet

I Tabel C.3 er vist effekten ved andelen af overnormal profit i modellen ved en givet substituitionselasticitet. Det bemærkes, at substituitionselasticitetens effekt på fx BNP-effekter falder når andel af overnormal profit vokser.

Tabel C.3 Følsomhed ift. overnormal profit i modellen ved en nedsættelse af selskabsskatten med 1 pct.-point

2025-niveau, mio. kr.	$\sigma=2$		
Andel overnormal profit	20	25	30
Provenumæssige effekter			
Umiddelbart provenu	-4.360	-4.360	-4.360
Tilbageløb	580	640	700
Tilbageløb af ændring i selskabers lønomkostninger	-980	-920	-860
Provenu efter tilbageløb	-4.770	-4.650	-4.530
Adfærd, ekskl. AU	2.330	2.320	2.170
- heraf ændret finansieringsstruktur	130	130	130
- heraf investeringsadfærd	730	730	730
- heraf overskudsflytning	1.300	1.300	1.300
Arbejdsudbud	160	150	140
Provenu efter tilbageløb og adfærd	-2.440	-2.330	-2.220
Samfundsøkonomiske effekter			
Udland	-300	-370	-440
Finansieringsstruktur	130	130	130
Investeringsadfærd	730	730	730
Omstillingsgevinst	20	20	20
Overskudsflytning	1.300	1.300	1.300
Arbejdsudbud	550	520	490
Samlet	2.440	2.340	2.230
BNP af investeringsadfærd og arbejdsudbud			
Investeringsadfærd	12.590	12.590	12.590
Arbejdsudbud	620	580	540
Samlet	13.210	13.170	13.130

Anm: Søjlen markeret med fed er modellens nuværende kalibrering
 Kilde: Skatteministeriet

Appendiks D: Minimumsbeskatning

EU-Rådet vedtog i december 2022 - som opfølgning på den globale OECD-aftale om minimumsbeskatning - et direktiv om minimumsbeskatning, der indeholder konkrete regler, som EU-medlemslandene skal indføre. Direktivet indebærer en effektiv beskatning på mindst 15 pct. for alle store multinationale koncerner med omsætning på mindst 750 mio. EUR. Direktivet er implementeret i Danmark fra 2024. Minimumsbeskatningen betyder, at omfattede selskaber, som har en effektiv beskatning under 15 pct. i Danmark, vil få pålagt en top-up i beskatningsniveauet, indtil minimumssatsen på 15 pct. opnås.

Selskabsskattemodellen forudsætter, at økonomien består af to sektorer, hhv. den finansielle- og ikke-finansielle sektor, som beskattes med hhv. 26 og 22 pct. i gennemsnit. Beskatningsprocenten for de enkelte selskaber vil i praksis dog variere. Implementeringen af minimumsskatten for internationale virksomheder betyder, at virksomheder, hvis effektive selskabsskat er 15 pct. eller lavere, toppes op, hvorfor de ikke berøres af nedsættelser af selskabsskattesatsen. Den effektive selskabsskattenedsættelse (eller stramning) efter indførelsen af minimumsbeskatningen er således lavere end nominelle satsnedsættelser.

Hvor meget de effektive selskabsskatteændringer afviger fra de faktiske selskabsskattenedsættelser afhænger af fordelingen af multinationale selskabers effektive selskabsskat. Det skønnes på baggrund af CbCR-data fra Skattestyrelsen, at omtrent 40 pct. af selskabsskattebasen omfattes af minimumsbeskatningsreglerne. Datagrundlaget gør det ligeledes muligt at opgøre fordelingen af den effektive selskabsskattesats for disse omfattede selskaber.

Indkomstgrundlaget for top-up skatten, kaldet GloBE-indkomst, er opgjort efter regnskabsmæssige principper, hvilket på visse punkter afviger fra de almindelige skattemæssige indkomstopgørelser, herunder fsva. periodemæssige opgørelser, fradragsværdier osv. I beregningen antages grundlagene forsimplet at være sammenfaldende.

Den effektive selskabsskatteændring beregnes med udgangspunkt i den nominelle satsændring, som korrigeres for andelen af selskabsskattebasen, som bliver berørt af minimumsbeskatningen. For 60 pct. af selskabsskattebasen vil den nominelle satsændring svare til den effektive satsændring. For de resterende 40 pct. af selskabsskattebasen, som vedrører multinationale virksomheder med en konsolideret omsætning på mindst 750 mio. EU, beregnes den effektive selskabsskatteændring som den vægtede gennemsnitlige satsændring, hvor der tages højde for virkningen af minimumsskatten. De multinationale selskaber, som oplever, at en hypotetisk satslempelse bevirker, at den effektive sats er lavere end 15 pct., bliver modvirket af top-up skatter. Tilsvarende vil selskabsskattestramninger for multinationale selskaber, hvis effektive beskatning initialt er lavere end 15 pct., være upåvirkede.

I de vægtede effektive satsændringer tages desuden højde for substansseksklusionen, der fritager en del af GloBE-indkomsten fra top-up basen i et land, afhængigt af størrelsen af faktiske lønninger og realkapital i landet. Andelen varierer betydeligt for lande og selskaber. Danske selskabers andel ligger typisk i omegnen 20-30 pct. Det forudsættes, at andelen i gennemsnit udgør 25 pct. For denne andel af basen, dvs. 25 pct. af de berørte 40 pct., svarende til 10 pct. af det samlede selskabsskattegrundlag, vil de effektive satsændringer svare til de nominelle satsændringer, dog begrænset til ikke at kunne medvirke til en negativ beskatning.

Af tabel D.1 fremgår, hvordan implementeringen af minimumsskatten i selskabsskattemodelen påvirker de nominelle satsændringer. Korrektionen er forholdsvis beskeden ved mindre satsændringer, mens korrektionen er mere markant ved større satsnedsættelser. Det afspejler, at en større andel af selskabsskattegrundlaget er berørt af minimumsskatten ved større nedsættelser. Således vil fx en reduktion af selskabsskattesatsen helt ned til 0 pct. betyde en fortsat samlet gennemsnitlig beskatningsprocent på knap 5 pct. sfa. minimumsskatten.

Tabel D.1 Virkning i selskabsskattemodel på nominelle satsændringer af minimumsskatten

Nominel sats	0	5	10	15	20	22	24	29
Nominel ændring	-22	-17	-12	-7	-2	0	2	7
Korr. ændring	-17,07	-13,7	-10,21	-6,57	-1,97	0	1,99	6,99

Anm.: Virkningen kan laves på alle nominelle satsændringer, og ovenstående illustrerer eksempler herpå.

Appendiks E: Økonomisk vurdering af et ACE-fradrag

Selskabsskattemodellens primære fokus er at vurdere de provenumæssige og samfundsøkonomiske effekter ved ændringer i selskabsskattesatsen. Men med mindre justeringer kan den også bidrage væsentligt til vurderingen af andre ændringer på selskabsskatteområdet.

Et eksempel, hvor selskabsskattemodellen kan bidrage, er i forbindelse med vurderingen af de økonomiske konsekvenser ved indførelsen af et fradrag i selskabsskatten for normalforrentningen af egenkapitalen, et såkaldt ACE-fradrag (Allowance for Corporate Equity).

I følgende præsenteres en overordnet analyse af de primære økonomiske effekter ved at indføre et ACE-fradrag. Nogle af elementerne vil kunne analyseres ved anvendelse af selskabsskattemodellen enten direkte (fx investeringsadfærden og tilbageløb) eller indirekte ved at anvende modellens overordnede begrebsapparater og sammenhænge (fx overskudsflytning og effekten af minimumsbeskatning).

Et ACE-fradrag indebærer dog også effekter, som det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at belyse i selskabsskattemodellen. Hertil kommer, at en nærmere vurdering af fx de provenumæssige konsekvenser, vil kræve et detaljeret beregningsgrundlag på virksomhedsniveau, som aktuelt ikke foreligger. Nedenstående analyse skal således ses som et første skridt mod en egentlig analyse af et ACE-fradrag, hvorfor resultaterne er forbundet med væsentlig usikkerhed for såvel provenu og grundlag som de afledte effekter og samfundsøkonomi.

Definition og afgrænsning

I analysen ses på et generelt ACE-fradrag, hvor hele den enkelte virksomheds regnskabsmæssige egenkapital er omfattet af fradraget. På baggrund af oplysninger fra Danmarks Statistik skønnes den samlede regnskabsmæssige egenkapital i private selskaber at udgøre i alt ca. 4.000 mia. kr.

Normalforrentningssatsen antages at svare til forrentningen på en 10-årig statsobligation, hvor det strukturelle niveau skønnes at udgøre 4,0 pct. p.a., jf. Økonomisk Redegørelse, december 2024. ACE-renten antages således at svare til selskabernes risikofri renteomkostninger og der gives således ikke fradrag for evt. risikotillæg hos selskaberne. Det bemærkes i den forbindelse, at risiko ikke er modelleret i modellen.

Hvis virksomheden ikke kan udnytte hele deres ACE-fradrag i et givent år, vil det kunne videreføres til efterfølgende år. En del af fradragene må dog forventes at bortfalde inden de når at blive anvendt, fordi virksomheden når at lukke/gå konkurs eller underskuddene bortfalder ifm. en fusion. Skatteministeriet har tidligere skønnet, at udnyttelsesgraden af et ACE-fradrag vil udgøre 2/3 af det samlede fradrag pba. skatte- og regnskabsoplysninger fra virksomhederne.

Det samlede ACE-fradrag skønnes på denne baggrund at udgøre ca. 160 mia. kr. årligt, hvoraf fradrag for knap 110 mia. kr. vil blive udnyttet *jf. tabel E.1.*

Umiddelbart mindreprovenu og minimumsbeskatning

Selskabsskattesatsen udgør 22 pct. for ikke-finansielle selskaber og 26 pct. for finansielle selskaber i 2025. Når selskabsskattesatsen vægtes med de to sektors respektive andel af selskabsskattegrundlaget i selskabsskattemodellen, bliver den samlede gennemsnitlige selskabsskattesats 23,1 pct. Det umiddelbare mindreprovenu ved at indføre et ACE-fradrag kan herved udregnes til ca. 25 mia. kr. før effekten af minimumsbeskatningen indregnes, *jf. tabel E.1.*

Minimumsbeskatningen indebærer, at virksomheder med en stor omsætning (> 750 mio. EUR på koncernniveau) vil blive pålagt en minimumsbeskatning på 15 pct. Dette vil bl.a. trække i retning af at reducere det umiddelbare mindreprovenu, fordi virksomheder omfattet af minimumsbeskatningen ikke fuldt ud vil kunne anvende deres ACE-fradrag.

Denne effekt udregnes i selskabsskattemodellen ved først at udregne den provenuækvivalente satsnedsættelse opgjort i umiddelbar virkning uden indregning af minimumsbeskatningen og derefter hvad denne svarer til efter indregningen af minimumsbeskatningen. Udregningen viser, at et umiddelbart mindreprovenu på ca. 24,8 mia. kr. årligt før indregning af minimumsbeskatningen svarer til en gennemsnitlig selskabsskattesats på 17,5 pct. Efter indregningen af minimumsbeskatningen reduceres mindreprovenuet til ca. 23,7 mia. kr. årligt, hvilket svarer til en gennemsnitlig selskabsskattesats på 17,7 pct. Der er tale om en approksimation som er forbundet med usikkerhed.

Mindreprovenu efter tilbageløb

Indførelsen af et ACE-fradrag svarende til virksomhedernes risikofri låneomkostninger vil fjerne beskatningen af normalafkastet af virksomhedernes egenkapital, mens beskatningen af den overnormale profit i princippet er uændret. På den baggrund forventes hele lempelsen at blive nedvæltet i lønnen, *jf. Appendiks A Tilbageløb.*

Det indebærer, at tilbageløbet ved et ACE-fradrag kun udgør 7,5 pct. af den umiddelbare provenuvirkning sammenholdt med en tilbageløbssats på 13,2 pct. ved en generel nedsættelse af selskabsskattesatsen. Tilbageløbet vil således isoleret set reducere mindreprovenuet med 1,8 mia. kr. årligt.

Når lempelsen ved et ACE-fradrag nedvæltet i lønningerne, vil det øge virksomhedernes fradragberettigede lønudgifter og derved isoleret set øge mindreprovenuet forbundet med et ACE-fradrag, *jf. kapitel 5.* Tilbageløbet af ændring i selskabers lønomkostninger kan isoleret set beregnes til 4,7 mia. kr. ved en gennemsnitlig selskabsskattesats på 17,7 pct. (svarende til den provenuækvivalente selskabsskattesats inklusive indregning af effekten fra minimumsbeskatningen).

Tabel E. 1. Strukturelt mindreprovenu ved indførelse af et ACE

		Mia. kr.
Regnskabsmæssig egenkapital	a	4.000
ACE-rente	b	4,0%
ACE-fradrag	$c = a \cdot b$	160
Frdrag der vi blive udnyttet	d	67%
Udnyttet ACE-fradrag	$e = c \cdot d$	107,2

Gennemsnitlig selskabsskattesats (vægtet gennemsnit af finansiel og ikke-finansiel sektor)	f1	23,1%
Umiddelbart mindreprovenu før minimumsbeskatning	$g = e * f1$	24,8
Provenuækvivalent satsnedsættelse før minimumsbeskatning	f2	17,5%
Provenuækvivalent satsnedsættelse efter minimumsbeskatning	f3	17,7%
Umiddelbart mindreprovenu efter minimumsbeskatning (udregnes i modellen)	h	23,7
Tilbageløb af selskabers øgede lønomkostninger	$i = (h * f3) / (1 - f3)$	4,7
Tilbageløb (7,5 pct. fuld nedvæltning i løn)	$j = 7,5\% * h$	1,8
Mindreprovenu efter tilbageløb mv.	$k = h + i - j$	26,7
Adfærd		
- investeringsadfærd	Beregnes i model	1,9
- heraf arbejdsudbud	Beregnes i model	1,2
Adfærd i alt	l	3,1
Mindreprovenu efter tilbageløb mv. og adfærd	$m = k - l$	23,5

Kilde: Skatteministeriet

Provenumæssige adfærdseffekter ved et ACE-fradrag

Indførelsen af et ACE-fradrag vil medføre forskellige adfærdseffekter som har betydning dels for de samfundsøkonomiske effekter ved et ACE-fradrag og dels den samlede provenuvirkning og dermed selvfinansierungsgraden.

I dette afsnit gennemgås de dynamiske effekter af betydning for provenuet, mens de samlede samfundsøkonomiske effekter gennemgås i næste afsnit. Effekterne er så vidt muligt estimeret ved brug af selskabsskattemodellen.

I forhold til provenuvirkningen vil effekten af øgede investeringer pga. lokaliseringseffekten og større arbejdsudbud trække i retning af at reducere mindreprovenuet med i alt 3,0 mia. kr. årligt, jf. nedenstående.

Investeringsadfærd og valg af finansieringsstruktur

Den væsentligste fordel ved et ACE-fradrag er, at fradraget vil eliminere selskabsskattens forvridning af den enkelte virksomheds investeringsbeslutning. Det skyldes, at fradraget sikrer, at omkostningen ved at øge investeringerne marginalt ikke påvirkes af selskabsskatten. Her ved øges kapitalapparatet og dermed selskabsskattegrundlaget. I forhold til provenuvirkningen vil denne effekt dog gå i nul, da det "ekstra skattegrundlag" modsvares af yderligere ACE-fradrag.

Et ACE-fradrag vil desuden skabe skattemæssig symmetri mellem gældsfinansiering og egenfinansiering, da der nu ikke kun er fradrag for renteudgifter men også fradrag for

normalafkastet af egenfinansiering. Denne effekt vil dog også gå i nul for så vidt angår provenuet, fordi det "ekstra skattegrundlag" modsvares af yderligere ACE-fradrag.

Et ACE-fradrag vil dog også reducere den gennemsnitlige effektive selskabsskat og derigennem reducere den forvridding af investeringerne, der følger af lokaliseringseffekten. I selskabsskattemodellen estimeres denne effekt ved at beregne provenueeffekten fra investeringsadfærden ved en provenuækvivalent satsnedsættelse efter minimumsbeskatning på 17,7 pct. Da effekten alene vedrører lokaliseringseffekten skal substitutionselasticiteten mellem kapital og arbejdskraft ændres fra 2,0 til 1,3 i modellen. Investeringsadfærden herved regnes i selskabsskattemodellen til at reducere mindreprovenuet med ca. 1,9 mia. kr.

Arbejdsudbudseffekt

Mindreprovenuet ved et ACE-fradrag forventes fuldt ud at blive nedvæltet i lønningerne, jf. afsnit om tilbageløb. De højere lønninger vil ligesom en nedsættelse af selskabsskattesatsen trække i retning af et større arbejdsudbud. Med udgangspunkt i selskabsskattemodellen beregnes det, at arbejdsudbudseffekten vil reducere mindreprovenuet med ca. 1,2 mia. kr. årligt. I beregningen af arbejdsudbudseffekten er taget udgangspunkt i den umiddelbare provenuvirkning, jf. afsnit 5.1.3. Beregningen er dog justeret så der forudsættes fuld nedvæltning i lønningerne. Fordi et ACE-fradrag fjerner forvriddingen af den enkelte virksomheds investeringsbeslutning tillægges effekten på arbejdsudbuddet en omstillingsgevinst, der svarer til at selskabsskatten sættes til nul (før indregning af minimumsbeskatningen).

Samfundsøkonomiske effekter ved et ACE-fradrag sammenholdt med en nedsættelse af selskabsskattesatsen

De samfundsøkonomiske effekter ved et ACE-fradrag er opsummeret i tabel E.2, hvor de sammenholdes med en provenuækvivalent nedsættelse af selskabsskattesatsen – altså en nedsættelse af selskabsskattesatsen med samme umiddelbare provenuvirkning som et ACE-fradrag. Som redegjort for i ovenstående skønnes indførelsen af et ACE-fradrag at medføre et umiddelbart mindreprovenu på 23,7 mia. kr., når der korrigeres for effekten af minimumsbeskatningen, svarende til en provenuækvivalent satsnedsættelse af selskabsskattesatsen til ca. 17,7 pct.

Fordelen ved et ACE-fradrag fremfor en provenuækvivalent satsnedsættelse, er at forvriddingen af investeringsadfærden elimineres. Det bevirker, at de samfundsøkonomiske effekter på investeringerne og arbejdsudbuddet er større ved et ACE-fradrag end ved en ækvivalent nedsættelse af selskabsskattesatsen. Samtidig elimineres det samfundsøkonomiske tab som følge af selskabsskattens forvridding af virksomhedernes finansieringsstruktur.

Ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen vil en del af lettelsen gå til udenlandske virksomhedsejere, fordi beskatningen af overnormal profit reduceres. Det indebærer et samfundsøkonomisk tab. Gevinsten ved et ACE-fradrag bliver derimod fuldt ud nedvæltet i lønningerne, mens beskatningen af overnormal profit og dermed udenlandske ejere er uændret. Omvendt vil et ACE-fradrag, modsat en satsnedsættelse, ikke reducere virksomhedernes incitament til overskudsflytning.

Samlet set fører både et ACE-fradrag og en ækvivalent satsnedsættelse til en samlet samfundsøkonomisk gevinst på ca. 10 mia. kr., jf. tabel E.2.

Selvfinansieringsgraden ved en satsnedsættelse er imidlertid højere end ved et ACE-fradrag, hvilket primært skyldes, at satsnedsættelsen modsat et ACE-fradrag fører til en betydelige reduktion i virksomhedernes overskudsflytning. Opgjort pr. provenukrone er den

samfundsøkonomiske gevinst ved et ACE-fradrag derfor kun 0,4 kr., mens den ved en ækvi-valent satsnedsættelse er 0,7 kr.

Opgørelsen af de enkelte samfundsøkonomiske effekter ved et ACE-fradrag er opsummeret i følgende.

Mia. kr. 2025-niveau	ACE-fradrag	Selskabsskattesats på 17,7 pct.
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	23,7	14,3
Samfundsøkonomi i alt	10,3	10,2
- heraf udland	0,0	-2,0
- heraf investerings- og finansieringsadfærd	6,2	3,8
- heraf arbejdsudbud	4,1	2,7
- heraf overskudsflytning	0,0	5,7
- heraf risikotagning	0,0	0,0
Samfundsøkonomi pr. provenu krone	0,4	0,7

Udlandet

Gevinsten ved et ACE-fradrag nedvælttes modsat en lempelse af selskabsskattesatsen fuldt ud i lønningerne. Det skyldes, at et ACE-fradrag friholder normalforretningen fra beskatning, mens den overnormale profit og dermed ejerne, herunder udenlandske ejere, beskattes som før indførelsen af et ACE-fradrag. Der er således ingen samfundsøkonomisk effekt ift. udlandet, da hele skattenedsættelsen ved et ACE-fradrag kommer danske borgere til gode.

Investeringsadfærd og finansieringsstruktur

Som redegjort for i ovenstående vil et ACE-fradrag eliminere selskabsskattens forvridning af den enkelte virksomheds investeringsbeslutning. Det skyldes, at fradraget i princippet sikrer, at marginalomkostningen ved at øge investeringerne ikke påvirkes af selskabsskatten. Derimod vil et ACE-fradrag ikke eliminere den forvridning af investeringerne, der følger af lokaliseringseffekten. Et ACE-fradrag indebærer dog også så betydelig en reduktion i den gennemsnitlige effektive selskabsskat, at det også i et vist omfang vil påvirke investeringsadfærden via lokaliseringseffekten.

Et ACE-fradrag vil desuden skabe skattemæssig symmetri mellem gældsfinansiering og egenfinansiering, da der nu ikke kun er fradrag for renteudgifter, men også fradrag for normalafkastet af egenfinansiering.

I selskabsskattemodellen estimeres de samfundsøkonomiske effekter af investeringsadfærden og finansieringsstrukturen samlet, da de beregningsteknisk ikke kan adskilles.

Når den samfundsøkonomiske effekt estimeres, er det nødvendigt at korrigere for at lokaliseringseffekten i modellen indregnes ved at substitutionselasticiteten mellem kapital og arbejdskraft er forhøjet fra 0,7 til 2,0, jf. afsnit 4.3. Det er derfor nødvendigt at foretage estimationen i to trin.

Først beregnes den samfundsøkonomiske effekt ved en reduktion af selskabsskattesatsen til nul (før indregning af minimumsbeskatningen). Her skal imidlertid ikke indregnes lokaliseringseffekten, hvorfor substitutionselasticiteten mellem kapital og arbejdskraft ændres fra 2,0 til 0,7 i modellen. Dette indebærer en samlet samfundsøkonomisk gevinst fra investeringsadfærden og finansieringsstrukturen på i alt ca. 3,4 mia. kr.

Herefter beregnes de samfundsøkonomiske effekter af investeringsadfærden og finansieringsstrukturen ved en provenuækvivalent nedsættelse af selskabsskattesatsen svarende til en sats på 17,7 pct. Substitutionselasticiteten mellem kapital og arbejdskraft ændres her fra 2,0 til 1,3 i modellen svarende til bidraget fra lokaliseringseffekten. Dette indebærer en samlet samfundsøkonomisk gevinst fra investeringsadfærden og finansieringsstrukturen på i alt ca. 2,8 mia. kr.

Samlet set vurderes det således pba. selskabsskattemodellen, at de samfundsøkonomiske effekter af investeringsadfærden og finansieringsstrukturen ved et ACE-fradrag udgør 6,2 mia. kr. årligt.

Arbejdsudbud

Et ACE-fradrag vil, jf. ovenstående, øge arbejdsudbuddet, hvilket vil have en positiv samfundsøkonomisk effekt. I selskabsskattemodellen estimeres den samfundsøkonomiske gevinst fra arbejdsudbuddet pba. de samme forudsætninger som ved opgørelsen af provenuvirkningen og der henvises desuden til den generelle beskrivelse i afsnit *jf. afsnit 6.1.1*. Den samlede samfundsøkonomiske gevinst opgøres til ca. 4,1 mia. kr.

Overskudsflytning

Multinationale selskaber vil forsøge at flytte beskatning af overskud til lande med lav selskabsskat, bl.a. via tynd kapitalisering og koncerninterne afregningspriser. Modsat en generel nedsættelse af selskabsskattesatsen vurderes indførelsen af et ACE-fradrag kun i meget begrænset omfang at reducere incitamentet til overskudsflytning.

Risikovillighed

Den asymmetriske behandling af underskud og overskud i selskabsbeskatningen medfører en forvriddning i retning af investeringer med mindre risiko. Et ACE-fradrag er ikke målrettet denne problemstilling og vil generelt trække i retning af, at virksomhederne vil reducere risikovilligheden yderligere, da relativt flere selskaber vil have underskud (beskatningen vil være begrænset til selskaber med overnormal profit eller oprindeligt risikofyldte investeringer, der har været succesfulde).

Det er generelt vanskeligt at kvantificere det provenumæssige og samfundsøkonomiske tab forbundet med selskabsskattens forvriddning af risikotagning, og dermed også at vurdere effekten af et ACE-fradrag.

Appendiks F: Kalibrering af produktionsfunktion

I selskabsskattemodellen tages ved opgørelsen af investeringsadfærden udgangspunkt i en almindelige CES-produktionsfunktion, jf. afsnit 3.3.

$$Y = \left(\mu_K^\sigma K^{\frac{\sigma-1}{\sigma}} + \mu_L^\sigma L^{\frac{\sigma-1}{\sigma}} \right)^{\frac{\sigma}{\sigma-1}} \quad (I)$$

Nulprofit betingelsen er givet ved *ligning (II)*. Hvor prisen (p) sættes numéraire, dvs. $p=1$

$$pY = wL + uK \quad (II)$$

Mens faktorefterspørgselsfunktionerne er givet:

$$K = \mu_K (u/p)^{-\sigma} Y \quad (III)$$

$$L = \mu_L (w/p)^{-\sigma} Y \quad (IV)$$

De to vægte μ_K og μ_L i produktionsfunktionen opgøres pba. kapitalapparatet (K), Arbejdsudbuddet (L) og lønniveauet (w) som opgøres med udgangspunkt i Nationalregnskabet, jf. kapitel 4. Desuden anvendes modellens beregning af kapitalens marginalprodukt (usercost u) med udgangspunkt i modellens øvrige parametre.